SUOMEN PAINILIITON TIEDOTUSLEHTI

MOSKI

nro 1
2021

s. 8

Ilmajoen Kisailijat
täyttää 100 vuotta

AJASSA

s. 20

Seuratoiminnan
ääriviivat
kirkkaammiksi

AJASSA

s. 22

Mikko Kekäläinen
sukelsi painin
maailmaan

HENKILÖT

MOLSKI

HENKILÖT

Pertti Vehviläinen: Paini pysyy elämässä **06**

Jouko Salmela: Nyt panostetaan seurojen toimintaan **20**

Lassi Toivola: Ohjenuorana rehellisyys **28**

AJASSA

Painopisteenä seurojen tukeminen **04**

Yllättävän pirteä 100-vuotias **08**

Nyt haetaan olympiapaikkoja **14**

MOLSKI

SUOMEN PAININ tiedotuslehti

Vastaava toimittaja
Mari Mäkinen
Gsm 040 5228 228
mari.ursula.makinen@gmail.com

Kannen kuva
Mari Mäkinen

Toimituskunta
Mari Mäkinen, Pasi Sarkkinen, Pekka P. Paavola, Jussi Ketonen, Merja Lintala

Avustajat
Kirsi Gröndahl-Yli-Hannuksela, Juha Riutta-aho

Taitto ja painopaikka
Marjut Vuolanne tmi
Next Print Oy, Helsinki

Kustantaja ja julkaisija
Suomen Painiliitto ry
Valimotie 10, 00380 Helsinki
info@painiliitto.net
www.painiliitto.fi

Ilmoitushinnat

1/1 sivu	820 €
1/2 sivua	460 €
1/4 sivua	260 €
1/8 sivua	160 €

Jäsenseurojen kilpailukutsujen
1/4 sivu + ilm. netissä 100 €
Suuremmat +70 snt pmm.

Molski 2/2021 ilmestyy viikolla 24.
Viimeinen aineiston jättöpäivä on 24.5.2021.

1/2021 Sisällysluettelo

03 Puheenjohtajalta / Sisällysluettelo

04 Painopisteenä seurojen tukeminen

06 Paini pysyy elämässä

08 Yllättävän pirteä 100-vuotias

13 Haloo! Kuuluuko? Aki Tarino

14 Nyt haetaan olympiapaikkoja

18 "Menisipä tuo korona jo pois"

20 Nyt panostetaan seurojen toimintaan

22 Petran tarina kirjaksi

24 Kuortaneella alkaa painivalmentajien ammattitutkinto

28 Ohjenuorana rehellisyys

30 "Saan enemmän kuin annan"

32 Harjut Woima kehittää ja pilotoi

36 Kessin kertomus

38 Tapahtumakalenteri 2021

PUHEENJOHTAJALTA

Tervehdys suomalainen painiperhe

Suomen Painiliiton tuoreena puheenjohtajana minulla on suuri ilo tervehtiä koko suomalaista painiperhettä. Itsekin olen saanut olla mukana tässä hienossa painiyhteisössä jo lähes 50 vuotta, ja sydän sykkii edelleen jalon lajimme puolesta.

Otettuani nöyrin mielin vastaan puheenjohtajuuden liitossamme näen minulle uskotun luottamustehtävän näköalapaikkana, joka vaatii hihojen käärimistä ja painin menestystarinan jatkamista suomalaisen painin edunvalvojan roolissa.

Painikulttuurimme ydin on ihmisissä, jotka tekevät pyyteettömästi töitä lajimme eteen. Päivittäinen sitoutuminen seuratyöhön urheilijana, valmentajana, huoltajana, kuljettajana, muonittajana, pyykinpesijänä tai vaikka tuomarina, on sitä aitoa ihmisistä kumpuavaa alkuvoimaa, jolla painiperhe askeltaa määrätietoisesti eteenpäin.

Uusien harrastajien, erityisesti lasten ja nuorten, innostaminen mukaan painiperheeseen on yksi tärkeimmistä seuratyön kulmakivistä.

Painiliiton voima on seuroissa, ja liiton tehtävänä on tukea seuratyötä. Liiton työntekijöinä ja luottamushenkilöinä meidän tulee kuunnella seuroja ja pyrkiä mahdollisimman hyvin palvelemaan niitä. Aina pitää muistaa se, että Painiliitto on seuroja varten, eikä päinvastoin. Ilman painijoita, painin eteen tekeviä ihmisiä ja painiseuroja ei olisi liittoakaan. Siksi näen ensiarvoisen tärkeänä, että seurat löytävät hyvän yhteistyön toistensa – samoin kuin liiton – kanssa.

Liiton tärkein tehtävä on varmistaa huippu-urheilun menestyminen ja tasoittaa urheilijoiden tietä huipulle aina olympiamenestykseen saakka. Onneksi eväät siihen ovat olemassa. Yksi liiton tehtävistä on myös huolehtia siitä, että liitosta löytyy tarvittaessa apuja seuratyöhön silloin, kun seura kohtaa esimerkiksi sellaisia haasteita, jotka ovat vaarassa johtaa jopa seuran toiminnan kuihtumiseen. Liiton työntekijöiden ja luottamushenkilöiden jalkautuminen kentälle auttaa tunnistamaan edellä mainittuja haasteita.

Urheilullisen menestymisen ohella myös liiton taloudellisista resursseista on huolehdittava pitkäjännitteisesti, ja jo olemassa olevia resursseja tulee käyttää harkiten. Talouden vastuullinen hoitaminen yhdessä huippu-urheilumenestyksen mahdollistamisen kanssa ovatkin liiton toimihenkilöiden ja hallituksen ydintehtäviä.

Jos Painiliitto yhdessä seurojen kanssa onnistuu viemään lajia eteenpäin, voimme hyvällä syyllä olla tyytyväisiä. Yhdessä toimimalla ja ajan vaatimusten mukaisesti uudistumalla suomalainen paini menestyy myös tulevaisuudessa. Tehdään yhdessä tästä vuodesta menestyksellinen painivuosi!

Lopuksi haluan toivottaa Painiliiton hallituksen puolesta parhaimmat syntymäpäiväonnittelut ikinuorille Lassi Toivolalle ja Arto Savolaiselle pyöreiden vuosien täyttymisen johdosta!

Pekka P. Paavola

Kirjoittaja on alun perin Kuortaneelta kotoisin oleva Suomen Painiliiton puheenjohtaja, joka tällä hetkellä toimii Tampereen kaupungin liikunta- ja nuorisojohtajana.

Teksti **Mari Mäkinen**

Painopisteenä seurojen tukeminen

Uusi puheenjohtaja haluaa tehdä töitä sen eteen, että suomalainen painiperhe pysyy tiiviinä ja elinvoimaisena.

Painiliiton hallitus sai joulukuussa uuden nokkamiehen, kun **Tuomo Karila** siirtyi kolmen vuoden jälkeen tehtävästä sivuun. Uudeksi puheenjohtajaksi valittiin tamperelainen **Pekka P. Paavola**, joka toimi viimeisen kolmivuotiskauden hallituksen ensimmäisenä varapuheenjohtajana.

Paavola aloitti painin 70-luvun alussa synnyinkunnassaan Kuortaneella.

– Vuonna 1980 opinnot veivät Jyväskylän Yliopiston liikuntatieteelliseen tiedekuntaan. Silloin paini jäi auttamattomasti opiskelun varjoon.

Sen verran paini kuitenkin pysyi mukana, että opintojen jälkeen hän kävi armeijan Lahden Urheilukoulussa, huomattavasti vanhempana kuin kurssitoverinsa.

– Vuosikurssilla oli muun muassa tuleva toiminnanjohtaja Pasi Sarkkinen, vaikka hän on minua melkein kymmenen vuotta nuorempi.

Rakkaudesta lajiin

Armeijan jälkeen Paavola aloitti työt Kuortaneen urheilulukiossa liikunnan ja terveystiedon opettajana, opinto-ohjaajana ja painivalmentajana. Opistolla oli juuri alkanut urheilulukiotoiminta, jossa paini oli yhtenä lajina. Siitä tie vei valmentajaksi Barcelonaan, jossa hän valmensi Katalonian alueen ja maajoukkueen painijoita. Hän palasi vielä takaisin Kuortaneelle, ennen kuin vuonna 1998 siirtyi nykyisiin tehtäviinsä Tampereen kaupungin palvelukseen urheiluasiamieheksi, sitten liikuntapäälliköksi ja vuodesta 2004 alkaen liikunta- ja nuorisojohtajaksi.

– Paini jäi pois Tampereen alkuvuosina, mutta kun lapset kasvoivat, kiinnostus tehdä töitä painin parissa heräsi uudelleen. Ja tässä sitä ollaan,

”Me olemme painiseuroja varten eivätkä seurat Painiliittoa varten.”

Painiliiton hallitus 2021

- Pekka Paavola, puheenjohtaja, 050 554 5831, pekka.p.paavola@tampere.fi
- Mika Vuori, 1. vpj. mika.vuori@a-yhtiot.fi
- Sarianne Savola, 2. vpj, sarianne.savola@gmail.com
- Janne Kettumäki, janne.kettumaki@omarakennus.fi
- Marko Korpela
- Kirsi Loikas, kirsi.loikas@chamber.fi
- Michael Lyyski, 0500 919 949, michael.lyyski@vaasanseudunareenat.fi
- Jouko Salmela, jouko.salmela@edu.kokkola.fi
- Kaarlo Simojoki, 040 573 1083, kaarlo.simojoki@outlook.com
- Juha Virtanen, juha.virtanen@kuortane.fi

rakkaudesta lajiin, puheenjohtaja hymähtää.

Paavola näkee nyt tärkeimpänä tavoitteena vähintäänkin pitää harrastajamäärä nykyisellä tasolla, mutta mieluummin saada se nousemaan.

– Laji on nykynuorille aika kova. Kun painissa häviää, se on kovin henkilökohtaista. Joukkuelajeissa hävitään yhdessä koko joukkue. Onneksi laji on edullinen ja siksi mahdollinen kaikille.

Lajin elinehto on elinvoimaiset painiseurat. Paavola toteaakin, että seurojen tukeminen tulee olemaan seuraavien vuosien painopiste.

-Meidän pitää muistaa liiton rooli. Me olemme painiseuroja varten eivätkä seurat Painiliittoa varten. Lähivuosina haluamme rakentaa tiiviimmän yhteistyön painiseurojen kanssa. Erityisen tärkeää on nuorisotoiminta ja alueellinen toiminta. Meidän pitää saada lapsia ja nuoria liikkumaan, ja ehkä sieltä sitten osa jalostuu lopulta huippu-urheilijoiksi.

Huippu-urheilua ja seuratyötä

Hän sanoo, että Painiliitto on yhä huippu-urheiluliitto, ja huippu-urheilu on liitolle tärkeä asia.

– Se ei kuitenkaan saa sulkea pois seuratyötä ja sen arvostamista, Paavola painottaa.

Hän haluaa tukea seuroja muun muassa siinä, että näillä on riittävästi sitoutuneita tekijöitä toiminnan pyörittämiseen.

– Olisi hyvä päästä siihen tilanteeseen, että vaikka se oma lapsi lopettaisi harrastamisen, vanhempi jatkaisi yhä seuran toiminnassa jossakin roolissa osana suomalaista painiperhettä.

Tässä piileekin Paavolan mukaan yksi lajien hienouksista. Suomalainen painiperhe on tiivis ja yhtenäinen.

Hän haluaa tehdä töitä sen eteen, että se myös pysyy sellaisena.

”Onneksi laji on edullinen ja siksi mahdollinen kaikille.”

Pertti Vehviläisen työpöytä siirtyy viimeistään syksyllä Pasi Sarkkiselle.

Pertti Vehviläisen pesti Painiliiton toiminnanjohtajana lähenee loppuaan. Huhtikuun alussa hän jättää taakseen virallisen roolinsa painin parissa. Mutta paini ei lähde miehestä mihinkään.

– Kyllä minut jatkossakin tullaan näkemään painikilpailuissa, mutta yleisön joukossa. Siellähän ne parhaat tuomarit ovat, myös kansainvälisenä tuomarina vuosikymmenet toiminut Vehviläinen naurahtaa.

Toiminnanjohtajana Vehviläinen aloitti vuonna 2005. Pestin piti olla vain väliaikainen rykäisy tahmeassa rahatilanteessa painivan liiton puikoissa. Vehviläisen päätyö oli silloin Puolustusvoimien Urheilukoulussa henkilökunnan liikunta-alan kurssien johtajana. Painiliiton töitä hän teki tämän työn ohella puolitoista vuotta, kunnes siirtyi armeijasta reserviin. Sen jälkeen työstä Painiliitossa tuli kokopäiväinen.

Paini on vienyt miestä maailman kolkasta toiseen. Kansainvälinen tuomari hänestä tuli jo vuonna 1983, kun hän vielä paini itse aktiivisesti.

– Valmentajamme **Lehdon Nipa** aikanaan edellytti kaikilta meiltä Tampereen Voimailijoiden painijoilta tuomarikortin suorittamista.

Paini pysyy elämässä

Pertti Vehviläinen jää eläkkeelle Painiliiton toiminnanjohtajan tehtävästä. Hän aikoo jatkossa nauttia rakkaasta lajista yleisöstä käsin.

Teksti **Mari Mäkinen** • Kuvat **Pertti Vehviläisen kotialbumi**

Auto-onnettomuus pysäytti hetkeksi

Vakava loukkaantuminen auto-onnettomuudessa päätti painiuran hieman suunniteltua aiemmin ja siitä toivuttuaan Vehviläinen panosti valmennukseen ja tuomarointiin. Hän suoritti virkavapaalla liikunnanohjaajan tutkinnon.

– Esimerkiksi nykyiset maajoukkueen valmentajat olivat valmennettaviani Urheilukoulussa, hän muistelee.

Vuosikymmenten aikana Vehviläinen ehti tuomita peräti kuusissa olympialaisissa ja lukemattomissa MM- ja EM-kilpailuissa kotimaisia kilpailuita unohtamatta. Mieleenpainuvin painimuisto liittyykin tuomarointiin olympialaisissa. Sydneyssä olivat käynnistymässä illan finaalit. Silloinen kansainvälisen Painiliiton puheenjohtaja **Milan Ercegan** tuli kertomaan Vehviläiselle, että tämä tuomitsee matolla raskaan sarjan finaalin, jossa kohtaavat Venäjän **Aleksandr Karelin** ja Yhdysvaltojen **Rulon Gardner**.

– Hän lisäsi vielä, että hoida homma, kansainvälisen olympiakomitean puheenjohtaja **Samaranch** tulee katselemaan kisoja.

Vehviläistä ottelu ei ennalta hätkäyttänyt, vaikka hän tiesi, että sitä seuraavat kymmenet miljoonat ihmiset. Hän ajatteli, että ottelu on helppo tuomita ja ohikin luultavasti varsin nopeasti, kuten Karelinin ottelut tapasivat olla.

– Huomasin pian, että Karelin oli hieman loukkaantunut. Hän ei varsinaisella otteluajalla saanut pisteitä, vaikka hallitsikin ottelua. Jatkoajalla Garner sai silloisten sääntöjen mukaan pisteen, kun Karelin irrotti ensin otteen ristivyötilanteessa.

Jymypaukkua tuomitsemassa

Seitsemän minuutin kohdalla Vehviläinen huomasi, että Karelin oli väsynyt eikä tämä onnistunut saamaan pistettäkään rajusti puolustaneelta Garnerilta. Siihen aikaan ei ajettu ulos passiivisuudesta.

– Ehdin miettiä, että tuleeko tässä oikein jymypaukku. Kymmenen sekuntia ennen otteluajan päättymistä Karelin luovutti. Muistan, miten jenkkikatsomo suorastaan räjähti. On kyllä sanottava, että säännöt olivat silloin huonot, ja niitä muokattiinkin heti olympialaisten jälkeen.

Vehviläinen kertoo, että Karelin tunnusti tappionsa reilusti, että miesten välille jäänyt mitään kismaa. He ovat yhä ystäviä ja Vehviläinen on sittemmin ollut valvojana muun maussa Karelinin nimikkoturnauksessa.

Paini on kokenut vuosikymmenten aikana valtavasti muutoksia. Vehviläinen näkee, että suurin muutos on ollut naispainin mukaantulo ja sen kehittyminen äärimmäisen kovatasoiseksi vuodesta 2004, jolloin naispaini oli ensi kerran olympialaisissa.

Yksi muisto nousee ylitse muiden: Sydneyn olympialaisten raskaan sarjan finaali, jonka tulos yllätti koko maailman.

”Säännöt olivat silloin huonot, ja niitä muokattiin heti olympialaisten jälkeen.”

– Tästä hyvä esimerkki on Petra Olli. Olemme hänen kauttaan saaneet nähdä, miten lahjakas pitää olla ja miten totaalisen paljon harjoitella, jotta pärjää maailman huipulla. Naispaini on nostanut koko lajin arvostusta.

Eläkkeellä Vehviläinen aikoo jatkaa vielä kansainvälisen painiliiton teknisessä komissiossa. Ennen kaikkea hän aikoo viettää aikaa perheensä parissa ja ottaa takaisin niitä hetkiä, jolloin paini vei pois kotoa. Touhua tulee riittämään muun muassa lapsenlapsen kanssa.

– Ja kansainvälisiä painikilpailuita on mukava lähteä katsomaan ihan turistina, hän hymyilee.

”Naispaini on nostanut koko lajin arvostusta.”

Ilmajoen Kisailijoiden nuori joukko tähtää pitämään seuran arvokisamitalikannassa kiinni.

Yllättävän **pirteä** 100-vuotias

Ilmajoen Kisailijoiden historiaan mahtuu paljon menestystä, mutta myös hetkiä, jolloin peiliin katsominen on ollut paikallaan. Seppo Yli-Hannukselalla on seuramuistoja lähes 60 vuoden ajalta.

Teksti **Mari Mäkinen** • Kuvat **Ilmajoen Kisailijat**

Ilmajoen Kisailijat täyttää kesäkuussa 100 vuotta. Yleisseuran lajivalikoima on monipuolinen. Siihen kuuluu pesäpallo, uinti, yleisurheilu, hiihto ja jalkapallo. Sekä tietenkin paini.

Paini on ollut mukana heti alkuajoista saakka. Seuran painijat ovat niittäneet vuosisadan aikana lukuisan määrän arvokisamitaleita. Vuoden 1928 painin olympiavoittaja Arvo Haavisto oli yksi seuran perustajajäseniä. Hänen nimeään kantava turnaus on joka vuosi Suomen kovatasoisimpia kilpailuja. Valmentaja **Seppo Yli-Hannuksela** muistaa, miten **Haavisto** istui seuran järjestämissä kilpailuissa kunniapaikalla urheilutalon näyttämöllä Yli-Hannukselan papan kanssa.

– Nimen me pojat tiesimme, mutta emme sitä, että hän

oli olympiavoittaja. Hän oli sellainen hiljainen ja rauhallinen mies, Seppo muistelee.

Seppo Yli-Hannuksela on ollut IK:n painitoiminnassa mukana jo lähes 60 vuotta. Vuonna 1963 hän lähti enonsa patistamana ja kolmen veljen jalanjäljissä harjoituksiin. Paini jatkui säännöllisenä vuoteen 1975.

– Silloin tuli perhe ja tuvan teot ja sellaiset ja paini jäi. Vaikka kyllä minä vielä vajaa kymmenen vuotta myöhemmin kävin vielä viimeisisissä kilpailuissa jäähdyttelemässä.

Ripustettuaan omat painitossut naulaan, Seppo aloitti valmennuksen.

– Ajattelin, että jos ei itsestä ole ihan huipulle, niin yritetään sitten auttaa muita.

Monen pestin mies

Hän toimi vielä oman painiuran aikaan nelisen vuotta seuran painijaoston puheenjohtajana. Sen jälkeen mukaan tulivat valmennus ja tuomarointi.

– Suoritin kansainvälisen tuomarikortin vuonna 1983. Valmennus ja tuomarointi kulkivat pitkään käsi kädessä.

Siihen päälle tulivat vielä muut talkootyöt. Porukalla kuljettiin muun muassa myymässä arpoja markkinoilla ja niihin palkinnot tehtiin monesti itse.

– Kerran rakennettiin sauna ja roskakatoksia on tullut nikkaroitua useampia.

Valmennus jatkuu yhä. Tällä hetkellä Sepon vastuulla on painikoulun painijat, joille hän vetää kahdet harjoitukset viikossa. Hän on mukana myös 10–15-vuotiaiden väliryhmässä kolmesti viikossa ja kun oma poika **Marko Yli-Hannuksela** ja seuran toinen miesten valmentaja Jarkko Ala-Huikku ovat leiri- tai kilpailumatkoilla, lankeaa Sepon vastuulle vielä miestenkin harjoitukset.

– Siinä voi joskus tulla 7–8 treeniä viikossa, mutta vähintään viidet joka viikko.

Kun Seppo itse paini, oli valmennus seurassa vielä lapsen kengissä. Salille mentiin, mutta aika harvoin siellä kukaan valmensi. Pojat katsoivat mallia isommista.

– Syksyllä joku näytti meille jokusen liikkeen, ja niitä sitten väännettiin. Ei siellä kukaan kellottanut tai muutakaan. Keskenään teimme mitä teimme.

Nippu seurajoukkuemestaruuksia

Valmennus alkoi muuttua systemaattiseksi siinä vaiheessa, kun Seppo tarttui ohjaimiin. Hän sai mukaan pari vanhaa painikaveria.

– Vuonna 1976 valmennuksessa alkoi sellainen sitoutunut työ.

Se tuotti nopeasti hedelmää. 1980- ja 1990-luvulla IK oli monena vuotena Suomen paras painiseura.

– Vuonna 1988 voitimme ensimmäistä kertaa seurajoukkueiden SM-kultaa. Voittoja tulikin sitten kuutena vuotena peräkkäin.

Seurajoukkuekilpailuissa sattui ja tapahtui. Tunteet kävivät välillä kuumana. Seppo muistelee erästä kohtaamista. Vastassa oli Ylä-Tikkurilan Kipinä ja matolla **Tero Katajisto** ja yksi Kipinän Härkäsistä.

– Muistaakseni se oli **Jere Härkänen**. Ottelu päättyi Teron voittoon, mutta Auvo Härkänen nosti metelin siitä, että pisteitä jäi jakamatta. Olin samaa mieltä, että jäi kyllä, mutta molemmilta.

Marko Yli-Hannuksela on seuran menestynein painija ja valmentaa nyt miehiä kohti arvokisoja.

Tuomaristo päätyi lopulta siihen, että ottelua jatketaan. Seppo lähti juoksujalkaa etsimään Katajistoa.

– Jere Härkänen makasi käytävällä ja oli ihan puhki. Tero oli jo suihkussa ja totesi, että hän ei todellakaan enää paini.

Suihkusta matolle

Mies kiskottiin suihkusta, tossut iskettiin nopeasti jalkaan ja ottelu jatkui.

– Tero sen sitten voitti ja mieleeni on jäänyt kuuluttajan hieman provosoiva kuulutus: "Toistan aiemman kuulutukseni. Voittaja on Tero Katajisto."

Kun oma poika Marko alkoi menestyä, media villiintyi.

– Puhelin soi, etenkin arvokisojen aikaan. Haluttiin tietää, mitä teimme, kun mies oli aina kunnossa arvokisojen aikaan. Ja tottahan silloinkin soiteltiin, jos menestystä ei tullut. Että mikäs nyt on vialla.

Aika oli kaikin puolin vauhdikasta. Seppo paiskoi päivät metallitöitä, illat ja viikonloput hän valmensi.

– Kyllä siinä jaksamista kysyttiin. Joskus oli sellaisia kausia, että meni 15 päivää ilman minkäänlaista hengähdystaukoa. Aloin lopulta itsekin miettiä, että pitäisikö pitää edes yksi huilipäivä.

Niitäkin hetkiä tuli, jolloin seuran tulevaisuus huoletti. Jossakin vaiheessa Seppo alkoi huomata, että tietyn ikäluokan pojista ei tullut lainkaan SM-mitalisteja. Vuosina 1981–1988 syntyneet pojat harjoittelivat kovaa, joukossa oli paljon lahjakkaita painijoita, mutta jostakin syystä menestys jäi uupumaan. Seppo itse valmensi miehiä, mutta poikaryhmän valmennuskin oli hyvässä kuosissa.

-Pohdin pitkään, että mistä se johtuu. Sitten tajusin, että pojat eivät kilpaile. He eivät käyneet kisoissa Etelä-Pohjanmaan ulkopuolella juuri lainkaan.

Kilpailut ovat tärkeitä kehittymiselle

Seppo uskoo, että se, ettei kilpailuihin lähdetty, söi poikien motivaatiota ja uskoa siihen, että heidän kanssaan ollaan tosissaan ja heihin ollaan riittävän sitoutuneita. Tilanne korjattiin, ja menestystä alkoi tulla, mutta tietty ikäluokka menetettiin tavallaan kokonaan.

– Huoli on aiheellinen tässäkin tilanteessa, kun nyt ei ole päästy juurikaan kilpailemaan. Lapset ja nuoret tarvitsevat kilpailua. Olemme yrittäneet omalla porukalla ottaa

Seppo Yli-Hannuksela on ollut mukana seuran toiminnassa jo lähes 60 vuoden ajan.

harjoituksissa sellaisia kontrolliotteluita, että pilli edes välillä soi. Mutta kyllä tämä huolestuttavaa on. Ehkä näemme jäljet parin vuoden päästä.

100-vuotias Ilmajoen Kisailijat saa Seppo Yli-Hannukselalta hyvä arvosanat. Seura voi oikein hyvin, eikä ikä paina.

– Yllättävän pirteä 100-vuotias se on, valmentajalegenda naurahtaa.

Harrastajia riittää eri lajeissa, ja paininkin osalta seura on pysynyt tiukasti kisassa hyvin mukana.

– Haluan sanoa kaikille Suomen painiseuroille, että vetäkää treenejä vain tiukasti. Kyllä tässä vielä kilpaillaan joskus.

Toisetkin terveiset lähtevät matkaan.

– Nyt pitäisi lyödä viisaat päät yhteen ja alkaa miettiä kilpailujärjestelmän kehittämistä. Voisiko siltä puolelta saada harrastaja määrän kasvua? Vähän antaisin vihjeen tuohon joukkuekisojen suuntaan. Kaikkia temppuja ei ole vielä käytetty.

Ilmajoen Kisailijoiden painin arvokilpailumenestys

- **Arvo Haavisto voitti vuonna 1924 olympiapronssia ja neljä vuotta myöhemmin kultaa vapaapainin sarjassa 76 kiloa.**
- **Martti Laakso voitti MM-hopeaa 1965 (sarja 63 kg) ja MM-pronssia 1969 (sarja 62 kg) sekä EM-hopeaa 1970 ja 1972 (sarja 62 kg).**
- **Marko Yli-Hannuksela voitti olympiapronssia vuonna 2000 (sarja 76 kg) ja hopeaa vuonna 2004 (sarja 74 kg), MM-kultaa vuonna 1997 (sarja 76 kg), MM-pronssia vuonna 2005 (sarja 74 kg) ja saman sarjan hopeaa vuonna 2006 sekä EM-pronssia vuosina 1995 (sarja 68 kg) ja 2002 (sarja 74 kg).**
- **Jarkko Ala-Huikku voitti 60-kiloisten EM-pronssia vuonna 2007 ja Euroopan mestaruuden vuonna 2008.**
- **Tiina Ylinen on naispainin ensimmäinen suomalainen aikuisten arvokisamitalisti. Hän voitti 51 kilon sarjassa pronssia vuosina 2008 ja 2013.**
- **Nuorten sarjoissa Matias Lipasti voitti alle 17-vuotiaiden maailmanmestaruuden vuonna 2014 sarjassa 63 kg. Vuonna 2017 Konsta Mäenpää saavutti alle 20-vuotiaiden MM-pronssia sarjassa 120 kg ja vuonna 2017 Toni Metsomäki paini alle 23-vuotiaissa MM-pronssia 85 kilon sarjassa.**

Finland
Kuortane
OLYMPIC TRAINING CENTER
MEILLÄ TEHDÄÄN HUIPPU-URHEILIJOITA.
KUORTANE.COM/URHEILU

Isännöintija- ja tilipalvelu
I. MÄLLÖNEN
ATK-tilipalvelu,
Kirjanpidot
Tilintarkastukset
Kauppakatu 11, Heinola
Puh. 03 874 940

Kiinteistönvälitys ja tilipalvelu
Pietiläinen Oy
Torikatu 5, 18100 Heinola
Puh. 03 544 1300
www.pietilainenoy.fi

LAHDEN
TUOTANTOLAITEHUOLTO OY
-nostovälineiden tarkastus ja huolto
*raksit *tarraimet *taljat *sähkötaljat
Rinnetie 7, 15880 Heinola
Puh. 050 5175 891

HELA
LAIHO INDUSTRIES

KULJETUS JA MAANRAKENNUS
SALONEN OY
Ahertajankatu 1, 04400 JÄRVENPÄÄ
Puh. 0400 481 249

Puuoskari
Oy
Käenmäentie 2, 39700 Parkano
Puh. 0400 530 854

Kone Ja-Ke Oy
Puh. 040 413 7757
tuoma-kejo@hotmail.com
Kannaksentie 7, 60550 Nurmo

Urakointi
J. Yli-Härsilä
Koskelantie 116, 66470 Jukaja
Puh. 040 778 0017

RAKENNUSLIIKE TIMO RÄTTÖ OY
Uudis- ja korjausrakentamista
Pyrykuja 4
01300 VANTAA
p.09-8735 231
Matti Rättö
0400-414 681
Timo Rättö
0400-463 324

VANTAAN SÄHKÖ- JA
TELEURAKOINTI OY
Sähkö-, tele-, antenni-, sekä valokuitu-urakoinnit koko Uudenmaan alueella.
Korvasienentie 5, 00760 Helsinki
Harri Vainio 044-0551459
www.vstu.fi

Lopen Maa- ja Vesirakenne Oy
Helsingintie 2466 B, 11910 Riihimäki
www.ruoppaustyo.fi
Puh. 040 744 7859

PORVOON 10 PUTKI
Itätuulentie 3 A, Porvoo
Puh. 0400 512 717
www.kymppiputki.fi

KAIKKI ALAN LASITYÖT
TARMOLAN LASIHUOLTO OY
www.tarmolanlasi.fi
Itätuulentie 1, 06150 Porvoo
Puh. 019-668 190, Gsm 0400 914 356
tarmolanlasihuolto@pp.inet.fi

EE-Saneeraus Oy
www.ee-saneeraus.fi
Esko Epäilys 0400 552 833
eskoepailys@hotmail.com
Toni Epäilys 045 164 1991
toni.epailys@hotmail.com

HT SÄHKÖ JA KODINKONE
Yrjönpolku 3 as 4, 14200 Turenki
www.ht-sahkojakodinkone.fi
Puh. 044 983 9267

MV Laaksonen Oy
Helsingintie 827, 14240 Janakkala
Puh. 040 061 8186

Sähkö ja kaivuutyö Tmi Matti Arminen
Harakkamäentie 6, 14200 Turenki
Puh. 040 828 6624

Hallakorven rakennus & saneeraus
Kolanojantie 106,
12400 Tervakoski
Puh. 045 641 9292

Ktk-Huolto Oy
Uotilantie 26
12450 Vähikkälä
050 306 8640

LR-Laskenta Oy
Kauppakatu 8, 11100 Riihimäki
019 774 620 www.lr-laskenta.fi
Monipuolista taloushallinto- ja HTM-tilintarkastuspalvelua

LVI VARIKKO OY
Rälssitie 13 as. 5, 14200 Turenki
www.lvivarikko.fi
Puh. 044 334 4682

ART MET HITSAUSTYÖT
ARTO MÄKINEN
Suomijärventie 599, Kovesjoki
0400 337 383

JOKILAAKSON
LOUHINTA OY
Hurukselantie 722, Kotka
Puh. 0400 748 165

Turengin Kukka, Hautaus- ja pitopalvelu
- myös perunkirjoituspalvelu
Turengintie 2, 14200 Turenki (03) 6882 210

KARBELT OY
Rajalahti 8
18300 Heinola kk
0400 772 818

Erikoishammasteknikko
Erkki Melamies
Jäämerentie 14 Sodankylä
0400 396 662

abile Masuk oy
Nosto-ovien huolto, PVC-hallien asennus
Hilkontie 10, 12700 Loppi
040 358 1948 Marko Suni

KYRÖÖN
KIRJURIT OY
PL 1, 65101 Isokyrö
06 4713 672

SUOJAKÄSINE OY
Vuokonkuja 1
66440 TERVAJOKI
06 4784 290

Nuohous ja puhdistus
Soikkeli Oy
Korterinne 8 B 9
40630 Jyväskylä
puh. 020 749 5050

Tässä sarjassa tehdään yllätyssoittoja painin parissa vaikuttaville tai vaikuttaneille ihmiselle. Tällä kertaa puhelimeen vastaa järvenpääläinen Aki Tarino. Hän valmensi vuosina 1995–2015 ensin Korson Vedossa ja sitten Järvenpään Voimailijoissa. Hänen valmennettaviaan ovat omien poikien Tuomas ja Akseli Tarinon ohella olleet muun muassa Elias Kuosmanen, Toni Ojala, Eetu Luoma, Jami Torjama sekä Oskari ja Kasperi Lehtonen. TUL valitsi hänet vuoden valmentajaksi vuonna 2009 ja Painiliitto vuoden seuravalmentajaksi vuonna 2010.

Hei Aki. Tässä Mari Mäkinen Molski-lehdestä. Mitä kuuluu?
Kiitos, oikein hyvää kuuluu. Tässä tämä aika menee hevoshommissa. Treenautan kolmevuotiasta Ukko-suomenhevosta kolmesti viikossa.

Mikä mietityttää juuri nyt?
Kyllä ajatukset näissä hevosasioissa liikkuvat. Ukko ruunattiin juuri, ja sen vointi hieman mietityttää.

Mille asialle nauroit viimeksi?
Jaa-a, enpä osaa nimetä mitään yksittäistä asiaa, sitä kun tulee naurettua päivän aikana niin paljon.

Mikä sai sinut herkistymään?
Kyllä se on ollut tuo Eliaksen (Kuosmanen) menestys. Ne tilanteet ovat saaneet herkistymään. Hänen painin seuraaminen tuntuu tosi hyvältä.

Mitä elämässäsi on tapahtunut painivalmennustehtävien päättymisen jälkeen?
Tässä se on varsan kanssa mennyt. Reilu pari vuotta sitten tämä varsa tuli minulle. Halusin haasteita ja katsoa, että onko minusta ravivalmentajaksi. Ihan harrastepohjalta tässä mennään. Kun painihommissa oli 20 vuotta kiinni, niin sen jälkeen ei ollut oikein kotona muutakaan tekemästä. Ajattelin sitten ottaa tällaisen projektin ja katsoa mitä tulee. Tämä on ollut tosi mukavaa. Töitä on kyllä ihan älyttömästi, mutta tykkään siitä kovasti. Kolme kertaa viikossa ajan ja siihen päälle tulevat tallihommat ja muut. Meitä on tässä sellainen viiden kimppa hevosen omistajina. Yksi heistä on poikani Tuomas. Jaamme kustannuksia ja mitä vastaan valmennuspuolesta. Täytyy katsoa, josko sitä kesällä tai syksyllä pääsisi ensimmäisiin kisoihin, esimerkiksi Varsakunkkuun. Tavoitteet ovat korkealla, ihan niin kuin painissa aikanaan.

Milloin olet viimeksi käynyt molskilla?
Siitä on pitkä aika. Molskin laidalla olen kyllä käynyt, nimittäin kisoja katsomassa.

Seuraatko yhä painimaailman tapahtumia?
Seuraan aktiivisesti varsinkin suomalaisia. Laji herättää yhä suuria tunteita. Paini on niin valtavan hieno ja upea laji.

Mitä kaipaat eniten painivalmennusajoilta?
Kisoja ja kisajännitystä olen kaivannut tosi paljon. Ehkäpä tässä varsan kanssa pääsee kokemaan taas niitä sanoja tunteita, kun pääsemme kilpailemaan. Kisafiilistä niin voittojen kuin tappioiden kohdalla, sitä kaipaan.

Mikä on mielestäsi painijan tärkein ominaisuus, jos saat nimetä vain yhden?
Kyllä se on se nälkä voittaa otteluita.

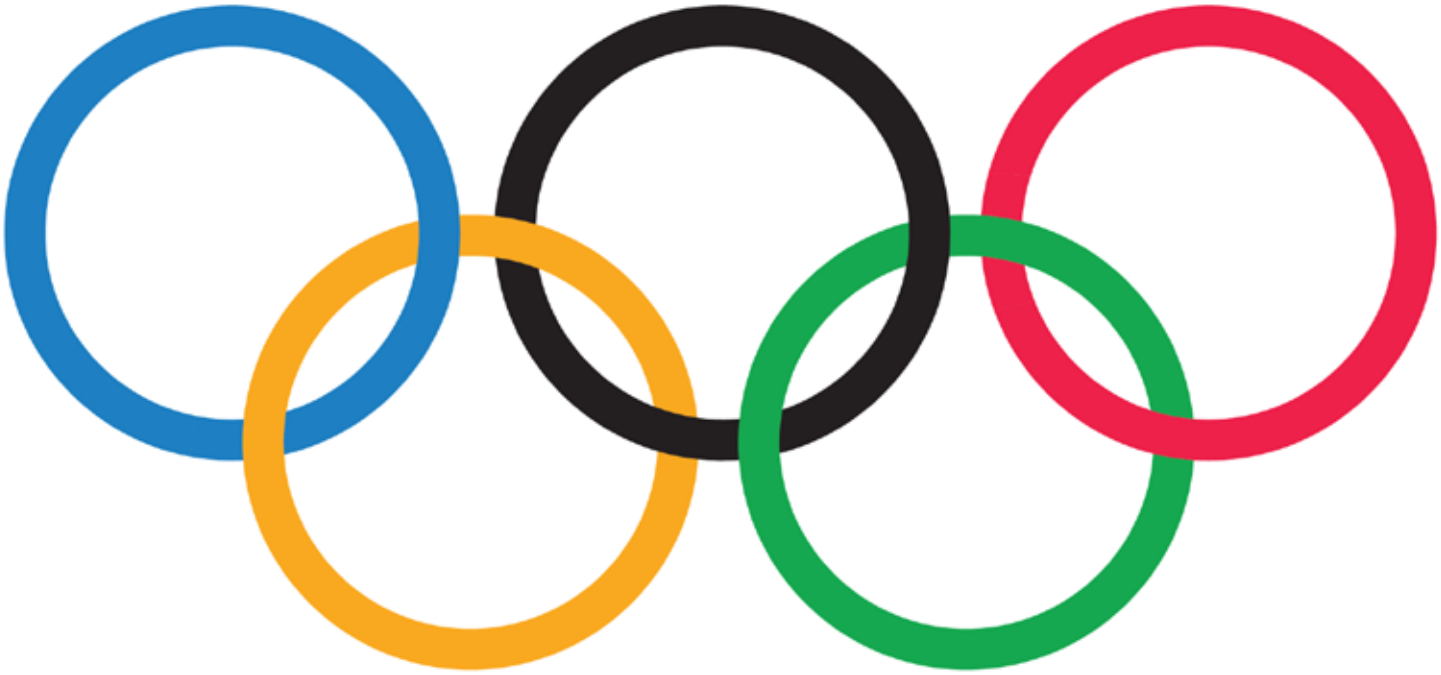

Nyt haetaan olympiapaikkoja

Unkarin Budapestissa järjestetään 18.–21. maaliskuuta Euroopan olympiakarsintaturnaus, johon Suomesta lähtee yhdeksän painijaa. Kaikkien sarjojen arvonnat suoritetaan keskiviikkona 17. maaliskuuta, jonka jälkeen tiedetään avausvastustajat ja ottelukaaviot. Kansainvälinen Painiliitto UWW luo yhdessä kisajärjestäjän kanssa Unkariin niin sanotun kisakuplan, jotta turnaus voidaan viedä läpi kaikilta osin turvallisesti. Yleisöä ei turnaukseen päästetä paikalle lainkaan.

Turnauksessa olympiapaikan saavuttaa jokaisen sarjan kaksi parasta urheilijaa. Kaikki paikat ovat maapaikkoja.

Näin painijat kertovat tunnelmistaan pari viikkoa ennen kisojen alkua.

TARU VAINIONPÄÄ, Kuortaneen Kunto **Sarja 50 kg, naispaini** **Ottelupäivät 19.– 20.3.**

”Lähden turnaukseen hyvillä fiiliksillä ja odottavaisin mielin. On kiva päästä mittaamaan omaa tasoa kovissa karkeloissa. Valmistautuminen on sujunut hyvin; sain parin viikon hyvän pätkän Saksan kansainvälisellä leirillä. Nyt kotisalilla hiotaan kisakunto kohdilleen. Olen valmistautumisessa keskittynyt erityisesti hiomaan teknis-taktis -asioita kuntoon. Suurin haaste on ollut se, että ulkomaan leireille ei ole päässyt ja kisaottelut ovat olleet vähissä. Siihen olen tyytyväinen, että olen päässyt harjoittelemaan terveenä ja saanut hyvän kansainvälisen treenipätkän alle. En mieti nyt vähäisiä ottelumääriä vaan keskityn olennaiseen, ja olen valmis antamaan kaikkeni matolla. Tilanne on sama kaikille.”

JUUSO LATVALA, Ilmajoen Kisailijat Sarja 60 kg Ottelupäivät 20.– 21.3.

”Suuntaan turnaukseen hyvällä mielellä. Valmistautuminen on sujunut ulkomailla Kroatiassa ja Unkarissa kahdella kansainvälisellä painileirillä sekä turnauksessa mainiosti. Siellä on saanut kovaa kansainvälistä vastusta. Eniten olen keskittynyt pystypainin parantamiseen sekä painonpudotukseen valmistautumiseen. Suurin haaste tuleekin olemaan heti alussa puntarista läpi pääseminen. Olen tyytyväinen siihen, että olen lähes koko alkuvuoden ajaksi päässyt ulkomaille kovaan porukkaan harjoittelemaan. En usko, että aiempi otteluiden vähyys vaikuttaa, sillä viimeisen kolmen kuukauden aikana ennen olympiakarsintaturnausta olen saanut kovaa vastusta. Koronasta huolimatta treenaamaan on kyllä pystynyt, kun on muistanut turvallisuusasiat.”

ELMER MATTILA, Koovee Tampere Sarja 67 kg Ottelupäivät 20.– 21.3.

”Lähden olympiakarsintaturnaukseen luottavaisin mielin. Fiilikseni on odottava ja toiveikas. Valmistautuminen on sujunut suunnitelmien mukaan, painot ovat pikkuhiljaa kunnossa ja kunto on hyvä. Olen erityisesti keskittynyt mattopainin hiomiseen, sillä sen koen suurimmaksi haasteeksi. Käsipainiin olen tyytyväinen. Myös itseluottamus on kohonnut matsien myötä. Olen saanut lyhyen ajan sisään monta kovaa matsia, joten en usko, että sitä aiempi pitkä kausi ilman otteluita vaikuttaa.”

MATIAS LIPASTI, Ilmajoen Kisailijat Sarja 77 kg, kreikkalais-roomalainen paini Ottelupäivät 20.– 21.3.

”Odotan innolla turnausta ja otteluita. Valmistautuminen on sujunut hyvin. Viime reissussa Unkarissa tuli yhden matsin jälkeen pienimuotoinen loukkaantuminen olkapään seudulle. Se ei onneksi enää juurikaan vaivaa. Leireillä on tullut oltua, luultavasti enemmän kuin kotona. Mutta niinhän se pitääkin olla. Tänä vuonna olemme leireilleet kotimaan lisäksi Kroatiassa ja Unkarissa. Niissä sai hyvää, kansainvälistä matsia. Olen pääasiassa halunnut kehittää tasaisesti kaikkia painin osa-alueita keskittymättä mihinkään tiettyyn yhteen asiaa. Sen kummempia haasteita ei ole ollut tuota pientä loukkaantumista lukuunottamatta. Toki reissujen jälkeinen karanteeni aina hieman verottaa, kun ei pääse hetkeen matolle. Omalla kohdallani koronan aiheuttama kisatauko teki vain pääkopalle hyvää. Olen pienestä pitäen kilpaillut aivan koko ajan, joten en usko, että kisatauolla on ollut mitään negatiivista vaikutusta. Suhtaudun asiaan vain positiivisin mielin.”

VILI ROPPONEN, Ilmajoen Kisailijat **Sarja 87 kg, kreikkalais-roomalainen paini** **Ottelupäivät 20.– 21.3.**

”Lähden turnaukseen hyvällä mielellä. Arvokisat ja nyt nämä karsinnat ovat sitä urheilun parasta antia ja näytön paikkoja. Valmistautuminen on sujunut pääpiirteittäin hyvin. Kroatian turnauksessa painin hyvää painia ja ulkomaanleireillä on saatu paljon kovatasoista sparria. Pieniä loukkaantumisia on ollut, mutta ne eivät harjoittelua ole haitanneet. Olen keskittynyt etenkin omien parhaiden liikkeiden hiomiseen ja niin sanotusti kovuuden hakemiseen. Vammat ovat tosiaan hieman haitanneet harjoittelua, mutta paikat ovat nyt siinä kunnossa, että painiin se ei vaikuta. Karsinnoista lähden tietenkin hakemaan olympiapaikkaa. Tavoite on painia uran parasta painia ja venyä. Taistelemaan lähdetään! Kilpailutauko ei ole vaikuttanut ainakaan negatiivisesti. Sen aikana pystyin kehittämään hyvin ominaisuuksia ja alkuvuodesta olen päässyt hyvin ja riittävästi kilpailemaan.”

ARVI SAVOLAINEN, Lahden Ahkera **Sarja 97 kg, kreikkalais-roomalainen paini** **Ottelupäivät 20.– 21.3.**

”Lähden turnaukseen hyvillä mielin, sillä siellä on paikka ansaita jotain arvokasta ja päästä taistelemaan täysillä. Valmistautuminen on sujunut hyvin ja leirejä koti- ja ulkomailla on ollut taajaan. Valmistautumisessa on keskitytty painituntuman parantamiseen sekä ominaisuuksien optimoimiseen kilpailua varten. Suurimpia haasteita on ollut ehjien harjoitusjaksojen saaminen rajoitusten ja karanteenien ja muiden keskellä. Olen tyytyväinen siihen, että olen päässyt pitkän kotimaassa olon jälkeen harjoittelemaan paljon kansainvälisten vastustajien kanssa. Haasteita tuo se, että on ollut pitkä kausi vähäisillä otteluilla. Se ei ole suonut mahdollisuutta kehittyä ottelutaktiikkassa eikä kilpailurutiini ole vahvistunut. Mutta tilanne on sama kaikilla.”

KONSTA MÄENPÄÄ, Ilmajoen Kisailijat **Sarja 130 kg, kreikkalais-roomalainen paini** **Ottelupäivät 20.– 21.3.**

”Lähden tietenkin hakemaan turnauksesta olympiapaikkaa. Koronan takia valmistautuminen on ollut hankalaa, mutta tämän vuoden alku on ollut hyvä, kun pääsimme ulkomaille treenaamaan. Olen keskittynyt etenkin hiomaan pystypainikuntoa. Koronan takia oman kokoista vastusta on saanut vähän, joten tähän on pitänyt keskittyä. Juuri harjoitusvastusten saaminen onkin ollut suurin haaste. Se, että takana on vain vähän otteluita, vaikuttaa tietenkin negatiivisesti. Niillä on iso merkitys.”

Olympiapaikkoja jaetaan Budapestin jälkeen vielä maailman olympiakarsintaturnauksessa. Se järjestetään 6.–9. toukokuuta Sofiassa, Bulgariassa ja sinne Suomen joukkue nimetään Euroopan karsintaturnauksen jälkeen. Painin Euroopan mestaruuskilpailut otellaan 19.–25.4.2021 Varsovassa, Puolassa. EM-kilpailuissa ei olympiapaikkoja ole jaossa.

VILLE HEINO, Porin Paini-Miehet Sarja 86 kg, vapaapaini Ottelupäivät 18.– 19.3.

Vaikka vuosi on ollut haastava ja kaikki suunnitelmat menivät viime vuonna sekaisin, kun koronakuviot alkoivat, niin ihan rennoin mielin lähden kisoihin. Kilpailuihin valmistautuminen ei ole sujunut omalta osaltani samalla tavalla, kuin mitä se oli ennen koronaa. Viimeisen vuoden aikana olen käynyt vain yhden kymmenen päivän ulkomaanleirin, kun muuten leireilin pitkälti kerran kuukaudessa 10-14 päivää ulkomailla. Näillä olosuhteilla mitä on ollut, olen kuitenkin tehnyt mielestäni parhaan mahdollisen valmistautumisen mitä voin. Viime kesänä tuli tehtyä hieman enemmän punttia ja pidempää lenkkiä. Syksy oli aika peruspuurtamista, ja nyt alkuvuodesta olen koittanut saada niin paljon kovaa painia kuin mahdollista. Suurin haaste on varmasti ollut tämä ulkomaanleirien puute. Ulkomaanleirien jäätyä pois ohjelmasta, myös kovat otteluharjoitukset kovien ja omakokoisten huippujen kanssa ovat jääneet vallan ottamatta. Tyytyväinen voi olla siihen, että harjoittelupaikat ovat olleet koko ajan auki lukuun ottamatta lyhyttä pätkää viime keväänä. Myöskään mitään vammoja ei ole ollut ja olen pysynyt terveenä. Otteluiden poisjäänti voi varmasti jotenkin vaikuttaa. Itselläni viimeinen kansainvälinen kilpailu on EM-kilpailut keväältä 2020, joten reilu vuosi on kulunut viimeisestä kansainvälisestä ottelusta. Onneksi nyt tammikuussa pääsi edes tämän yhden kymmenen päivän leirin käymään

Puolassa, joten sai edes hieman tuntumaa takaisin siitä, mitä on painia kansainvälisten huippujen kanssa. Kuitenkin omasta mielestäni olen tehnyt kaiken voitavani, jotta olisin parhaassa mahdollisessa kunnossa. Näillä valmistautumisilla ja olosuhteilla mennään nyt eteenpäin.

JERE HEINO, Porin Paini-Miehet Sarja 125 kg, vapaapaini Ottelupäivät 18.– 19.3.

”Lähden kisoihin positiivisella fiiliksellä ja kovilla odotuksilla. Olympialaisiin on vielä kaksi mahdollisuutta lunastaa oma kisapaikka, joten yhtäkään mahdollisuutta ei ole varaa heittää hukkaan. Valmistautuminen on sujunut yllättävän hyvin, vaikka maailman tilanne on sitä vaikeuttanut. Nyt alkuvuodesta sain kaksi kansainvälistä kilpailua pitkän tauon jälkeen sekä parin viikon leirin Puolassa. Pitkän ajan jälkeen oli hienoa päästä kisaamaan ja leirille. Kotimaassa pyrimme luomaan parhaat mahdolliset valmistautumisolosuhteet ennen karsintoja. Vaikka treeniparien vähäisyyden puolesta se ei vastaa kovaa ulkomaanleiriä, olen silti todella tyytyväinen, miten olemme pystyneet luomaan hyvät treeniolosuhteet. Olen pyrkinyt keskittymään kunto- ja voimapuoleen sekä perustekniikoiden hiomiseen. Viimeisen vuoden aikana on ollut aikaa käydä perusasioita läpi ja kehittyä niissä. Suurin haaste on omakokoisten treeniparien vähäisyys. Punttisalilla ja lenkkipolulla pystyy tekemään paljon oman kehittymisen eteen, mutta lopulta laji on paini. Koska omankokoisia treenipareja ei löydy, on ollut vaikea saada yhdistettyä oheisharjoittelun tuomaa kehitystä painimatolle. Alkuvuoden leiri ja kilpailut kuitenkin auttoivat paljon. Olen tyytyväinen omaan fyysiseen kehitykseen viimeisen vuoden aikana, mutta myös henkiseen puoleeni. Viimeinen vuosi on ollut raskas kaikille urheilijoille jatkuvan epätietoisuuden ja haasteiden takia. Olen kuitenkin itse pysynyt tavoitteissani koko vuoden ja määrätietoisesti harjoitellut kohti olympiakarsintoja. En usko, että vähäiset ottelut vaikuttavat enää olympiakarsinnoissa. Sain kaksi kansainvälistä kilpailua alkuvuoteen ja se auttoi tässä asiassa paljon. Kun pilli olympiakarsinnoissa viheltää ei ole aikaa enää pohtia mitä olisi voinut tehdä toisin, vaan silloin pitää luottaa omaan tekemiseen ja lähteä rohkeasti painimaan olympiapaikasta.”

Teksti ja kuvat **Mari Mäkinen**

”Menisipä tuo korona jo pois”

Järvenpään Voimailijat valjasti somen käyttöön ja tulokset ovat olleet positiivisia. Seuraa ja lajia esittelevä video oli panostuksen arvoinen.

Urhoa harmittaa. 11-vuotias poika rakastaa painia ja erityisen paljon siinä kisaamista. Nyt tuntuu, että on ollut ikuisuus siitä, kun on päässyt mittelemään mitaleista. Eikä kukaan tiedä, milloin kilpaileminen on taas mahdollista.

– Menisipä tuo korona jo pois, Urho tuumaa kulmiaan kurtistaen.

Järvenpääläisperheen kaikki lapset, Urho, Oiva (9) ja Aava (13) painivat, samoin isä **Mika Susi,** joka on myös Järvenpään Voimailijoiden puheenjohtaja. Painin pariin päädyttiin, kun Mikä äkkäsi päiväkodin ilmoitustaululla JäVon mainoksen. Ensin aloitti Urho, Oiva pari vuotta myöhemmin ja lopulta Aavakin halusi mukaan.

– Itselläni on kamppailutaustaa muista lajeista, ja paini tuntui hyvältä lajilta lapsille.

Lasten myötä isä kiinnittyi lajiin vahvasti kiinni. Nyt hän puheenjohtajuuden ohella valmentaa painikoulua ja tarpeen mukaan muitakin ryhmiä sekä painii itse veteraaneissa ja kisailee aina kun se vain on mahdollista. Viimeisimmät kilpailut olivat rantapainit. Sieltä tuli kultaa.

– Turhaan pudottelin painoa, sillä siinä sarjassani ei ollut vastustajia ja menin lopulta isompaan sarjaan, hän naurahtaa.

Jalkarulleja ja etuvyötä

Urholle paini on mielekästä kisaamisen ohella siksikin, että hän on saanut paljon kavereita niin omasta seurasta kuin seuroista ympäri Suomen. Oiva toteaa parhaaksi jutuksi erilaiset painiliikkeet.

– Tykkään jalkarullista, siinä olen hyvä, hän kehaisee, mutta jatkaa, että parasta treeneissä ovat silti kaikki hauskat alkuleikit.

– Minä tykkään tehdä etuvyötä, Urho sanoo.

Kilpailumatkat ulkomaille ovat jääneet mieleen. Paini on vienyt jo useamman kerran Viroon ja Ruotsiin.

– Niistä reissuista jää taatusti hieno muistijälki. Siellä on kaverit mukana ja saa puuhata kaikkea mukavaa yhdessä, isä Mika sanoo.

Järvenpään Voimailijoissa on tällä hetkellä kuutisenkymmentä painijaa. Vuosiin on mahtunut nousuja ja laskuja harrastajien määrä suhteen, kuten kaikissa seuroissa. Toiminta on nyt kaikin puolin hyvissä kuosissa, ja vuonna 2018 saatu olympiakomitean tähtimerkki on tuonut toimintaan lisää laadukkuutta.

– Meillä on nyt kesällä ensimmäinen täydennysauditointi, Mika kertoo.

Jo tähtimerkin hakeminen poiki paljon uusia ja sittemmin hyväksi todettuja toimintatapoja. Viestintää ja viestintäalustoja kehitettiin ja sosiaalinen media valjastettiin paremmin käyttöön.

– Aloitimme muun muassa ryhmäkohtaisen viestinnän sekä pitää vanhempainiltoja aktiivisemmin ja säännöllisemmin. Palaute on ollut hyvin positiivista.

Some tuplasti yhteydenotot

Mika sanoo, että sosiaalisen median osuus uusien harrastajien rekrytoinnissa on merkittävä. Hän näkee, että nykyään somessa tavoitetaan enemmän potentiaalisia harrastajia, kuin esimerkiksi printin kautta. Somen aktivointi on vähintään tuplannut yhteydenotot.

– Me teimme muun muassa videon, jota olemme jakaneet YouTube-kanavallamme ja muualla sosiaalisessa mediassa. Se toimii erittäin hyvin.

Napakka, hieman alle minuutin mittainen video ei keskity kuvaamaan pelkkiä painitilanteita vaan nostaa esiin sen, miten monipuolisesta lasten ja nuorten lajista on kyse.

– Meillä oli hyvä kontakti erään vanhemman kautta ammattikuvaajan. Hän tuli eräänä päivänä treeneihin, kuvasi

”Niistä reissuista jää taatusti hieno muistijälki.”

Oiva, (vas.), Mika ja Urho Susi viihtyvät painisalilla.

Susin perheessä puolustus on kunnossa.

harjoituksia tunnin verran ja koosti meille siitä videon. Taloudellinen panostus ei ollut mikään jättiläismäinen, ja voin sanoa, että olemme saaneet rahoillemme vastinetta.

Jos se Urhosta ja Oivasta on kiinni, niin JäVossa katsellaan tulevaisuudessa niitäkin videoita, joissa seuran painija tuulettaa arvokisamitalia.

– Minä en lopeta painia ennen kuin olen maailmanmestari. Sitä varten pitää treenata huolella, ainakin kaksi tuntia päivässä, Oiva sanoo.

Eivät ne Urhonkaan tavoitteet ihan heppoiset ole.

– Haluan olympialaisiin, hän sanoo topakasti.

”Olemme saaneet rahoillemme vastinetta.”

Teksti **Mari Mäkinen** • Kuvat **Jouko Salmelan kotialbumi**

Nyt panostetaan seurojen toimintaan

Jouko Salmela on seurapalveluvaliokunnan puheenjohtaja

Jouko Salmela haluaa kehittää koulutusta, yhteistyötä ja tuoda Suomeen uusia seuroja.

Jouko Salmela ehdotti taannoisessa hallituksen kokouksessa alue- ja nuorisovaliokunnan nimen muuttamista seurapalveluvaliokunnaksi. Ehdotus meni läpi.

– Mielestäni tuo nimi kertoo paljon paremmin valiokunnan toiminnasta, Salmela perustelee muutosta.

Hän on valiokunnan puheenjohtaja ja suuntaviivat ovat selkeät. Tavoitteena on elvyttää seuratoimintaa.

– Se on vähän huonossa hapessa. Tästä eteenpäin seuratoiminnan kehittämisen pitäisi olla Painiliiton strategiassa ihan keskiössä. Muuten käy huonosti tulevina vuosina, Salmela pohtii.

Hän sanoo, että vielä toistaiseksi arvokilpailu-urheilijoita on, mutta jos seuratyön asemaa ei nosteta, tiukkoja vuosia on tiedossa.

– Siitä taas kärsisi koko lajin imago, joka ehkä jo nyt on saanut vähän iskuja.

Lajin vetovoima nousuun

Taustalla on harrastajien määrän väheneminen, mikä koskee kaikkia yksilölajeja Suomessa. Salmela toteaa, että erilaiset joukkuelajit houkuttavat yhä useampaa lasta. Myös digitalisoituminen etäännyttää lapsia urheilusta.

– Paini, kuten yksilöharjoittelu yleensä, on vaativaa. Nyt pitäisi löytää uusia keinoja, joilla saadaan lajin vetovoima nousuun. Se vaatii monenlaisia keinoja.

Eräänä tärkeimpänä kehityskohteena Salmela näkee koulutusjärjestelmän uudistamisen. Hän toivoo selkeää valmentajan polkua, joka jalkautetaan kaikkiin seuroihin.

– Toinen tärkeä osa-alue on harrastajien rekrytoiminen. Se vaatii kovaa panostusta seuroilta, liitolta ja hallitukselta. On keksittävä toimenpiteitä, joilla laji tehdään houkuttelevammaksi harrastaa. Etenkin kilpailevia harrastajia tarvitaan lisää. Se tarkoittaa laadukasta valmennusta, ja siksi koulutus on tärkeää.

Arkinen aherrus on se, mikä tuottaa tulosta. Salmela painottaa, että jokaisella seuralla on peiliin katsomisen. Muiden syyttely ei vie mihinkään, vaan on käärittävä hihat ja tehtävä töitä painisalilla ja toimiston puolella.

– Nyt korona-aikaan etenkin on aikaa kehittää strategioita, hankkia ohjaajia seuraavalle kaudelle ja suunnitella tulevia kisoja. Ehkä niihin ehtisi kehitellä jotain pikku extraakin.

Lisää kilpailevia harrastajia

Salmela toteutti kyselyn, jolla hän tiedusteli seuroilta sitä, mitkä asiat tuottavat seuratyössä hankaluuksia.

”Mutta nyt ei auta enää vain puhua, nyt pitää tarttua toimeen.”

Jouko Salmela sanoo, että Suomeen kaivattaisiin yksi suuri painitapahtuma, jossa olisivat mukana kaikki ikäluokat. ”Tapahtuma voisi vuosittain kiertää eri alueilla, ja sen yhteydessä voisi olla esimerkiksi Suomi-Ruotsi maaottelu miehissä ja naisissa. Esimerkkejä on muista lajeissa, kuten lentopallon Power Cup”, Salmela pohtii.

Harrastajien vähyys tuntuu kyselyn mukaan olevan suurin ongelma.

– Kilpailevista harrastajista on suurempi pula kuin valmentajista. Tosin joissakin seuroissa myös ohjaajien vähyys tuottaa ongelmia. Sitä pidetään kuitenkin pienempänä murheena, sillä heitä saa kouluttamalla. Seurat syyttävät harrastajien vähyydestä helposti Painiliittoa, mutta kyllä heidän pitää itse aktivoitua houkuttelemaan harrastajia. Toisaalta ymmärrän sen, että siihen tarvitaan työkaluja. Seura ovat kaipailleet esimerkiksi hyvää, liiton tuottama markkinointivideoita, jossa ei mentäisi huippu-urheilu edellä, vaan siitä tulisi esiin se, miten hieno laji paini on lapsille ja nuorille.

”Kun puhutaan lasten urheilusta, ei tarvitse olla lajiosaamista.”

Osa seuroista ajattelee yhä, että ohjaajana voi toimi vain, jos on itse entinen painija. Tämän ajatuksen Salmela kumoaa täysin.

– Meillä Kokkolan Kipinässä on 20 ohjaajaa eikä kenelläkään painitaustaa. Kun puhutaan lasten urheilusta, ei tarvitse olla lajiosaamista, mutta koulutuksissa pitää kyllä käydä, Salmela painottaa.

Salmela toteaa, että kehitystä ei tule tapahtumaan ilman tiivistä yhteistyötä. Sitä tarvitaan nyt niin seurojen kesken kuin Painiliiton kanssa. Ei riitä, että kisoissa vaihdetaan kuulumisia. Tarvitaan seminaareja ja seurakehittämispäiviä.

Salmela valjastaisi koulut mukaan painitoimintaan. Hän sanoo, että yksi keino siihen on järjestää koulutusta liikunnanopettajille.

– Luulen, että tämä otettaisiin kouluissa hyvin vastaan. Olen ajatellut, että teemme tähän jollakin työryhmällä valmiin koulutuspaketin. Sen avulla paikallinen seura voisi vetää koulutuksia opettajille.

Myös uusia painiseuroja mahtuisi Salmelan mukaan Suomeen vielä vaikka kuinka paljon, löytyyhän Suomesta iso määrä kaupunkeja ja kuntia, joissa painiseuraa ei vielä ole. Hän antaisi aluepäälliköille tehtäväksi kartoittaa paikkakunnat, joista kiinnostusta löytyy.

– Sen jälkeen liitto etsisi sen henkilön, joka käy paikan päällä kertomassa kaikki käytännön asiat siitä, miten painiseura perustetaan. Olen itse nyt ollut yhteydessä seitsemään paikkakuntaan, joissa on kiinnostusta aloittaa painitoiminta.

Salmela tietää, että kaikki edellämainittu vaatii ponnisteluja ja aikaa. Vuodessa ei vielä tapahdu paljoakaan, mutta pitkäjänteinen työ lopulta palkitaan.

– En minä oikeastaan ole keksinyt mitään uutta. Nämä ovat tuttuja juttuja kaikille. Mutta nyt ei auta enää vain puhua, nyt pitää tarttua toimeen.

Teksti **Mari Mäkinen** • Kuvat **Mikko Kekäläisen kotialbumi**

Petran
tarina kirjaksi

Mikko Kekäläisen työstämä kirja kattaa Petran koko tähänastisen elämän, aina ensisuudelmaa myöten.

Petra Olli osaa ärähtää. Sen tietää **Mikko Kekäläinen** kokemuksesta, mutta kovin helposti sitä ei tapahdu. Niin on käynyt vain kerran, vaikka parivaljakko on pitänyt tiivistä yhteyttä jo kuukausien ajan. Kekäläinen kirjoittaa kirjaa Petrasta. Puhuttu on ummet ja lammet, menty syvälle tunteiden viidakkoon, kaluttu lapsuus ja nuoruus, voitot ja häviöt.

– Petran sanoi heti alkuun, että kaikesta voi puhua ja kaikesta saa kysellä. Että katsotaan sitten, tuleeko jotakin sellaista, mitä pitää jättää pois.

Tovi meni, ennen kuin tuli. Se tapahtui, kun muisteltiin Petran nuoruutta.

– Eihän Petra silloinkaan paljon muuta tehnyt kuin urheillut. Sitä on saanut oikein nyhtämällä nyhtää, että löytyisi jotakin muutakin.

Kekäläinen kirjoitti kappaleen ensisuudelmasta ja kyseli Petralta, että mistä hän löytäisi suudelman toisen osapuolen haastattelua varten. Silloin Petra tuli linjoja pitkin ärräpäät paukkuen.

– Hän totesi, että Mikko perkele, jos sen teet niin kirjan teko loppuu tähän, Kekäläinen muistelee naurahtaen.

Vilpitön ihailu

Kekäläinen kohtasi Petra Ollin ensimmäistä kertaa Puoli seitsemän -ohjelman kuvauksissa. Hän kertoo olleensa jo etukäteen innoissaan, sillä oli aina fanittanut Petraa.

– Minulla oli vilpitön ihailu häntä kohtaan. Hänessä on joku sellainen tietty karisma, joka tulee osittain lajin kautta mutta on myös vahvasti hänessä itsessään. Enkä ole ainut, joka niin ajattelee. Kun kerron ihmisille kirjoittavani kirjaa

”Tämä otos kuvaa hyvin meidän työprosessia. Tyttäreni on etäviilutunnilla ja Petra tekee omia opiskelujuttujaan. Olemme viettäneet tosi paljon aikaa yhdessä tämän projektin aikana. Tästä on tullut jo vähän tällainen one big happy family -juttu,” Mikko Kekäläinen kuvailee.

”Silloin sain ihan konkreettista tuntumaa painiin ja siihen, mistä lajissa on oikeasti kyse.”

Petrasta, moni innostuu ja toteaa, että hän on todella mielenkiintoinen ihminen.

Ohjelmassa Kekäläinen sai kokea, millainen on pohjalainen helikopteri painijan harteilla. Sittemmin hän on sukeltanut painin maailmaan huomattavasti syvemmälle. Nenäpäivän alla reilu vuosi sitten hän valmistautui painiotteluun tietämättä lainkaan, kuka on vastassa. Valmistautumiseen kuuluivat painitreenit Juha Lappalaisen ohjauksessa.

– Silloin sain ihan konkreettista tuntumaa painiin ja siihen, mistä lajissa on oikeasti kyse. Ymmärsin sen monipuolisuuden ja vaativuuden. Lajin ehdottomuus ja armottomuus puhuttelee; käytettävissä on vain painijan oma fysiikka, taidot, voimat, ketteryys ja nokkeluus. Ei riitä, että olet voimakas tai nopea, pitää olla kaikkea.

Vastaan hyväntekeväisyysottelussa tuli Marko Asell ja tuomarina toimi Pertti Ukkola. Vaikka Asell käsitteli vastustajaansa silkkihansikkain, oli kokemus ikimuistoinen ja ehkä vähän pelottavakin.

– Siinä minulle aukesi kunnolla, miten makea laji paini on.

Suoruus ja rehellisyys puhuttelee

Petran suosiota suomalaisten keskuudessa Kekäläinen ei hämmästele lainkaan, etenkään nyt, kun he ovat tutustuneet toisiinsa paremmin. Hän uskoo, että Petran suoruus ja rehellisyys puhuttelee.

– Hän on ihan aidosti, teeskentelemättä ja selittelemättä juuri sitä mitä on. Hän on luonnonlapsi, jossa on samaan aikaan rosoisuutta ja herkkyyttä. Ja hänellä on aivan mahtava huumori. Jotain aivan supersiistiä epäsovinnaisuuttakin hänen hahmossaan on, Kekäläinen kuvailee.

Kirjaa Kekäläinen kirjoittaa vapaa-ajallaan, yleensä aamupäivisin, sillä illat kuluvat palkkatyön parissa. Hän on yhteydessä Petraan lähes päivittäin. Välillä soitellaan tai pidetään teams-palavereita, joskus Petra tulee heille, joskus Kekäläinen matkustaa Lappajärvelle.

– Meillä on kotona nykyään Petran huone, jonne maailmanmestari majoittuu täällä ollessaan.

Kekäläinen on haastatellut kirjaan Petran ohella tämän lähipiirin, ystäviä, harjoitusvastustajia, liiton ihmisiä, valmentajia sekä muun muassa Petran päiväkodin hoitajan ja ala-asteen opettajan.

– Välillä homma meinaa lähteä laukalle, kun sitä haluaisi vielä yhden ja taas yhden haastattelun. Haastavinta ehkä onkin hallita tätä keskeneräisyyttä ja valtavaa massaa.

Kirja valmistuu tulevan syksyn aikana. Kekäläinen on varma, että senkin jälkeen paini tulee olemaan tiivis osa Kekäläisen perheen elämää. Hän toivoo, että nyt 7-vuotias tytär aloittaisi painin.

– Olen kuullut, miten itsepäinen ja oman tiensä kulkija Petra oli lapsena. Näen tyttäressäni paljon samaa. Hänessä on sellaista tietynlaista painillisuutta niin luonteessa kuin fysiikassa. Ja kyllä minä itsestänikin alan sellaisen pienen laji-ihmisen jo löytää.

”Haastavinta ehkä onkin hallita tätä keskeneräisyyttä ja valtavaa massaa.”

Teksti **Mari Mäkinen** • Kuvat **Kirsi Gröndahl-Yli-Hannuksela**

Kuortaneella alkaa

painivalmentajien ammattitutkinto

Mika Yli-Hannuksela hakee tutkinnosta työkaluja valmennukseen ja seuratyöhön.

Kuortaneella alkaa keväällä Paniliiton ja Kuortaneen yhteinen Valmentajan ammattitutkinto (VAT). Koulutus on tutkintoon tähtäävä ammattikoulutus, ja se on tarkoitettu seurojen vastuuvalmentajille ja tavoitteellisesti painivalmentamiseen suhtautuville valmentajille.

Yksi tutkinnon suorittavista on Turun Voimamiesten päävalmentaja **Mika Yli-Hannuksela**. Tunnetun painiperheen vesa paini nuorena pitkään. Sitten tuli aika, jolloin paini jäi kokonaan. Ensin veivät opinnot, sitten työ ja perheen perustaminen. Parturi-kampaamoyrittäjänä työskennellyt Yli-Hannuksela päätyi takaisin painin pariin sen varsin perinteisen kaavan mukaan.

– Omalle pojalle piti keksiä harrastus, ja isä oli varsin mielikuvitukseton tässä asiassa. Paini on hieno harrastus ja hieno laji. Valinta kääntyi sinne ja nyt 12-vuotias Lenni aloitti painin.

Nyt tarvitaan apua

Yli-Hannuksela muistelee, että siinä ei tarvinnut kovinkaan montaa kertaa nenäänsä salilla näyttää, kun seuran grand old man Mauno Ketola nykäisi kädestä ja sanoi, että nyt tarvitaan apua.

– Lähdin toimintaan mukaan ja sillä tiellä ollaan.

Aluksi hän toimi apuvalmentajana, mutta vastuu lisääntyi pikkuhiljaa. Kun kilparyhmää valmentanut Mika Kainulainen ilmoitti, että työkiireet vievät, jäi kilparyhmä hieman tyhjän päälle. Seura päätti hakea opetus- ja kulttuuriministeriöstä rahoitusta päävalmentajan palkkaamiseen.

– Olin siirtymässä yrittäjäksi, joten osa-aikainen valmentajan pesti sopi siihen tilanteeseen. Hain paikkaa ja sain sen. Teen työtä nyt kolmatta vuotta parturi-kampaamoyrittäjän töiden ohella.

Yli-Hannuksela kävi ensin seuran kanssa tehtyyn sopimukseen kirjatun Painiliiton kakkostason valmentajakurssin. Se oli ensimmäinen virallinen painivalmennuksen koulutus ja kurssi saa häneltä hyvät arvosanat. Valmennuksellisten työkalujen ohella kurssi toi mukanaan paljon muutakin.

– Se oli erinomainen paikka verkostoitua ja siellä tapasi paljon niitä vanhoja ystäviä, joiden kanssa tuli aikanaan kisoissa väännettyä.

Selkärankaan hakattu

Valmennus on tuntunut alusta saakka luontevalta. Siihen on varmasti yhtensä syynä Seppo-isän esimerkki. – Kun on tuolta Ilmajoen painikulttuurista kotoisin, niin itselle on aika selvää, mitä se lasten ja nuorten kanssa tehtävä harjoitteleminen on. Se on vähän selkärankaan hakattu. Isän ja Marko-veljen kanssa näistä asioista on tullut puhuttua aika paljon.

Painivalmentajan ammattitutkinnolta hän odottaa paljon. Tavoitteena on valmennustyökalujen reservin kasvattaminen ja valmennuksen osaamisen syventäminen.

– Henkilökohtaisesti haen myös seuratoiminnan kehittämisajattelua. Paini on tässä viime vuodet ollut vähän siipeen ottavana osapuolena lajikilpailussa. Painiseurat kilpailevat jatkuvien volyymihaasteiden kanssa isojen lajien keskellä.

Hän uskoo, että vain eteenpäin katsomalla tulee tulosta.

– Menneisyydessä voi nähdä paljon hyviä asioita, mutta katse pitää olla tulevassa. Meillä seurassa tulevaisuuden visio rakentuu kovaa vauhtia. Uskon, että tämä koulutus on sen rakentamisessa yksi tärkeä työkalu.

”Isän ja Marko-veljen kanssa näistä asioista on tullut puhuttua aika paljon.”

Painin Valmentajan Ammattitutkinto (VAT) 2021–2022

Koulutuksen laajuus on 150 opintopistettä ja se sisältää kahdeksan lähijaksoa pääosin Kuortaneella. Koulutus sisältää oppimistehtäviä ennen lähijaksoja sekä niiden välissä. Lähijaksot järjestetään vuosien 2021–2022 aikana ja ne integroidaan eri maajoukkueleireihin. Ensimmäinen lähijakso järjestetään keväällä 2021. Suunnitelmissa on vierailu huhtikuussa 2022 Budapestiin, jonka aikana päästään tutustumaan Unkarin Painiliiton valmennuskeskukseen ja seurataan painin EM-kilpailuja.

Koulutuksen järjestää Kuortaneen Urheiluopiston valmennuskeskus (OTC). Tutkintovastaavana toimii Pasi Sarkkinen tukenaan Juha Lappalainen, Juha Virtanen ja Antti Pekkala sekä muut Painiliiton ammattivalmentajat. Lähijaksoilla mukana lisäksi valmennuksen erityisalojen asiantuntijoita.

”Painiseurat kilpailevat jatkuvien volyymihaasteiden kanssa isojen lajien keskellä.”

Rakennus Oy J. Patoranta
Koivistonluodontie 4 B 28330 Pori
p. 050 - 5610 685

TMI T.SUONPÄÄ
-rakennusurakointi-
Suohakantie 9
29100 LUVIA
p.040-4877 506

Kuljetusliike Esko Kiviniemi
• polttoaineen kuljetus ja myynti
• soran ja ruokamullan ajo sekä myynti
Pekkisentie 2, 62100 Lapua
050 552 5492, 433 2227

Hämeen Rahtipalvelu Oy
Näätäkuja 2, 16900 Lammi
0400 308 941

Huollot, korjaukset, asennukset, hitsaukset, rakennuspellit
KR-Tech Oy
Karijoentie 98, 64700 Teuva
p. 050 593 8598

JMS-KAIVUU
Fatiporintie 18
29310 KAASMARKKU
Puh.044-2950 787

Traktoriurakointi Mikko Ranto
Hannukselantie 339, 60800 Ilmajoki
0500 363 124

Kuljetus ja kaivuutyö Koivuluoma
Kurikantie 1062, 61330 Koskenkorva
0400 662 252

SISÄ-SUOMEN TURVAPALVELUT OY
Louhenkatu 4, 44100 Äänekoski
www.sisa-suomenturvapalvelu.fi
Puh. 040 - 1681 011

TiiKO OY
Tolkin Kauppahalli
Tuuralantie 770, 66440 Tervajoki
0400 268 892

VK-PELTI KY
Korjutie 12, 03600 Karkkila
040 5589 059

Alavuden Fysikaalinen Hoitolaitos
Seija Matikainen
Kuulantie 5 G
63300 Alavus
p.040-5127 134

MUURAUS NAHKALA OY
Itärannantie 253, 63410 Ranta-Töysä
Puh.044 - 5555 568

Kuljetus Timo Talvitie Oy
Ourannevantie 128, 63400 Alavus as
0400 164 042

Sairtec Oy
Juonatpolku 21, 18100 Heinola
03 715 5275
www.sairtec.fi

K Market KYLÄTÄHTI
Vanhatie 37
18300 Heinola
Puh. 010 3152 150

Rakennusliike Kenkkilät Oy
Ilmajoki
Harri 0500 662 298
Henry 040 529 2016

Peltisepänliike Pölönen Oy
Saxbergintie 6, 63300 Alavus
050 383 9974

PIRUNPELTO OY
Kantinkuja 5
61600 Jalasjärvi
0500 159 186

AMARILLO KEITTIÖT
Joentaustantie 34, Myrkky
0400 267 399

Maatalouskonekauppa HEIKKI KUUSKOSKI
Heininevantie 65 Veneskoski
0500 223 053

TAKSI Seppo Perkiö
Ilmolantie 22, 60320 Seinäjoki
Puh. 0400 666 038

LUUMÄEN KAIVU JA KULJETUS
Iiholanraitti 6, 54510 Uro
0400 255 081

Espoon Sora Oy Tolppola
Pohjoisentie 9, 02970 Espoo
0400 707 940

LÄMPÖPAJA
Aapelinkuja 2, 18200 Heinola
Puh. 044 2770 701

varattu

AURAOSA OY
Katajakuja 22,
21380 Aura
0400 828 460

TSV-METAL OY
Ritolankaari 15,
63300 Alavus
(06) 5113 790

Ohjenuorana **rehellisyys**

90 vuotta täyttänyt Lassi Toivola ei kuunnellut pyyntöjä kenenkään suosimisesta eikä lotkauttanut korvaansa yleisön buuauksille. Siksi hän oli se, joka tuomitsi ne hankalimmiksi arvellut ottelut.

90-vuotias **Lassi Toivola** on jo saanut koronarokotukset, mutta parempi silti pelata varman päälle. Siksi haastattelu hoidetaan etänä. Toivola itse on asiasta hieman eri mieltä.

– Tule tänne paikan päälle keskustelemaan, mies houkuttelee, kun etäyhteyskin katkeaa kerta toisensa jälkeen.

Lassi Toivola vietti 90-vuotispäiväänsä 13. helmikuuta. Poikkeuksellinen aika esti juhlien järjestämisen, mutta miestä muistettiin moni tavoin. Syntymäpäivänä pihalle ilmestyi peräti 32 metsämiehen joukko.

– Tarjosin näille oman metsästysseuran miehille sampanjaa ja voileipiä, mutta pysyimme ulkona.

Moni muukin kävi piipahtamassa. Nyt ovat vierasvarastot taas kunnossa.

– Vaikka en itse juurikaan juo, sain kymmenen pulloa konjakkia, Toivola naurahtaa.

Vointi on hyvä, vaikka mies itseään puolikompuraksi kutsuukin.

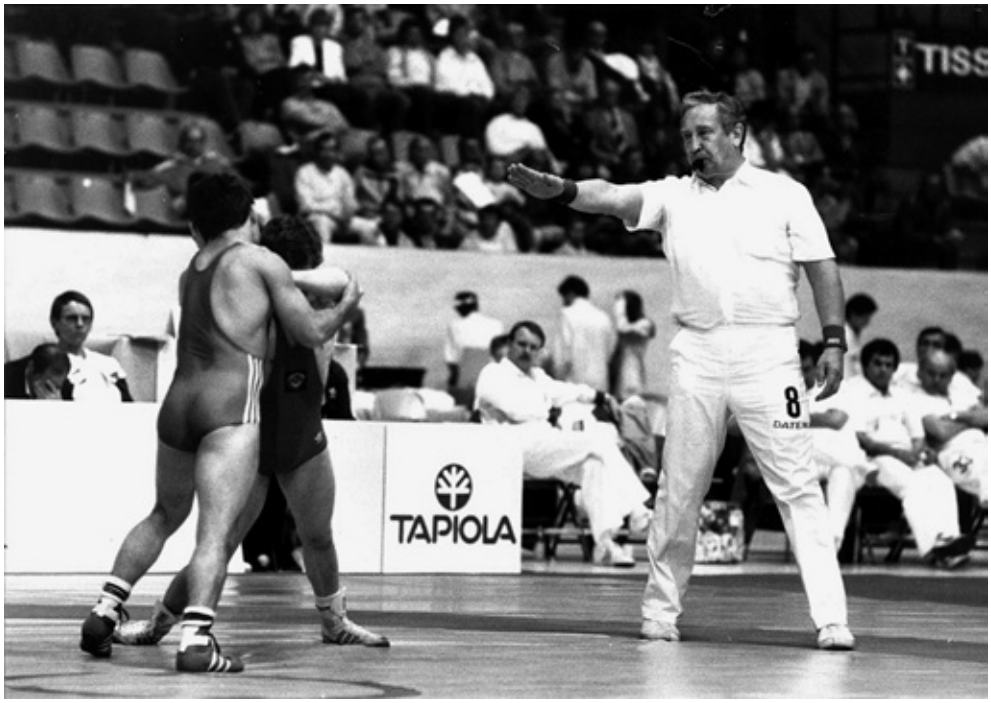

Lassi Toivola tuomitsee Tampereelta Hakametsän jäähallissa EM-kilpailuissa vuonna 1987.

– Mutta ei tässä mitään hullumpaa, kaikki on mennyt hyvin. Seurailen lasten ja lastenlasten touhuja. Joskus on vähän orpo olo, kun ei voi koronan takia lähteä postilaatikkoa pidemmälle. Painituttuja olisi mukava tavata ja painista höpötellä, vaikka tokihan sitä voi puhelimessakin tehdä, aina positiivinen tuomarilegenda toteaa.

Pyynnöt kuuroille korville

Tuttuja onkin ehtinyt kertyä joka maailman kolkasta. Lassi Toivola toimi tuomarina muun muassa viisissä olympialaisissa, 32 MM-kisoissa, 35 EM-kisoissa sekä lukuisissa kotimaissa ja kansainvälisisä kilpailuissa. Hän teki suomalaista painihistoriaa, kun hänet nimettiin maailman ensimmäisenä tuomarina ja toisena suomalaisena kansainvälisen Painiliiton Hall of Fameen vuonna 2005.

Kansainvälisen tuomarikortin Toivola sai vuonna 1969 EM-kilpailujen yhteydessä Italian Modenassa, ja pitkä ura tuomarina päättyi vuonna 1992 Barcelonan olympialaisissa. Painiliiton hallituksessa Toivola vaikutti vuosina 1970–1971 ja 1972–1973.

Rehellisyys oli aina se ohjenuora, jonka mukaan Toivola tuomarityötä teki. Hän muistaa kerran jos toisenkin, kun ennen ottelua tultiin pyytämään, että mies varmistaisi jonkun tietyn painija voiton. Pyynnöt kaikuivat kuuroille korville.

– Tuomarin pitää olla ehdottoman rehellinen, eikä hän saa välittää, mitä naapurit puhuvat tai joku pyytää.

Miehen rehellisyys tiedettiin, ja hän oli matolla aina niissä kovimmissa ja hankalimmiksi arvelluissa otteluissa.

– Tykkäsin tuomita kovia otteluita. Niitä tulikin aikamoinen määrä.

”Ne käyvät pian päälle”

Myös yleisö osoitti välillä mieltään. Eräs kilpailu Italiassa on jäänyt mieleen. Arvostelutuomari unohti kääntää kyltin, ja ottelun lopussa näytti, että italialainen voitti. Kun Toivola julisti toisen painijan voittajaksi, alkoi valtava vihellyskonsertti. Yleisö muisti Toivolan vielä seuraavana kisapäivänä, ja kun hän astui matolle, vihellys alkoi taas.

– Väliajalla käännyin yleisön puoleen ja kumarsin, mikä johti taas uuteen vihellyskoserttiin. Kansainvälisen painiliiton puheenjohtaja tuli nopeasti paikalle ja sanoi, että älä tee noin, ne käyvät pian päälle.

Barcelonan olympialaisissa Toivola tuomaroi viimeisen kerran. Viimeisen ottelun päätteeksi hän suuteli mattoa ja ripusti pillinsä ottelun voittaneen venäläisen kaulaan. Sitten miestä vietiin.

– Tuomarikollegat syöksyivät matolle ja heittivät minua ilmaan. En tiedä, olinko paras tuomari mitä oli, mutta ainakin olin aina rehellinen.

Suomalaisia tuomareita Toivola seuraa silmä kovana ja arvostaa heidän toimintaansa suuresti.

– Meidän tuomarit ovat aivan loistavia verrattuna moniin muihin maihin. He ovat hienoja kavereita ja osaavat tuomita. Nostan heille hattua, legenda kiittelee.

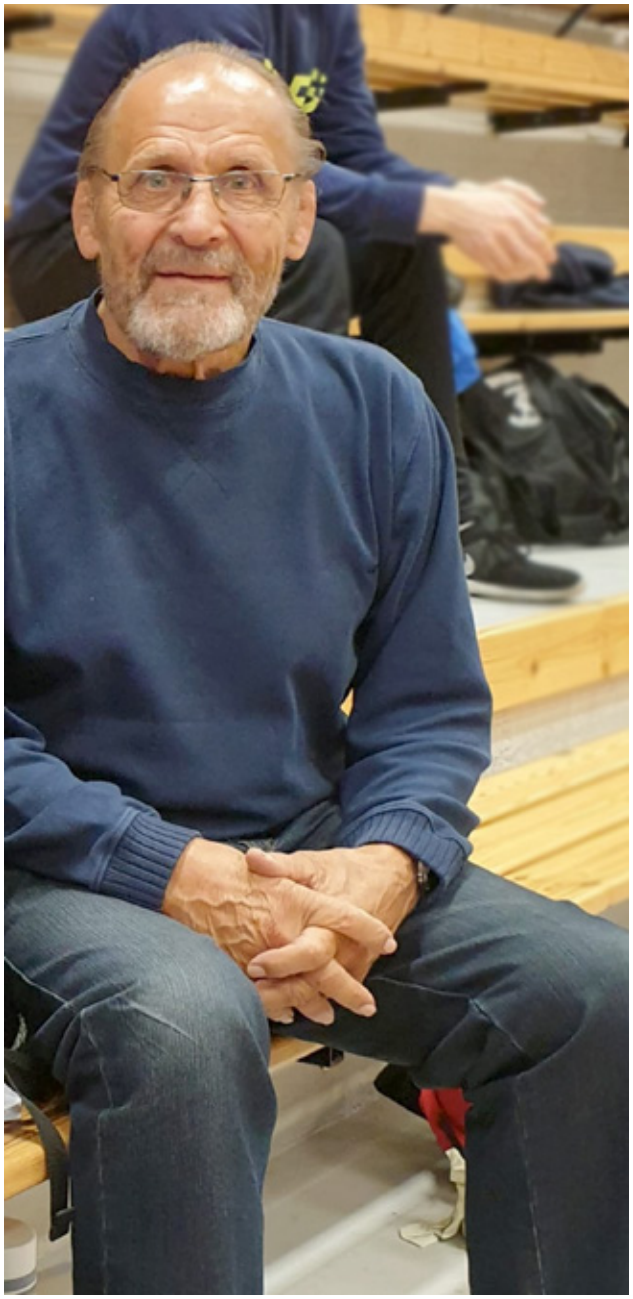

Puhelimessa raikaa se hersyvä nauru, joka on tuttu varmasti kaikille painikisoja kiertäneille. 80 vuotta 3. helmikuuta täyttänyt **Arto Savolainen** puhkuu energiaa, kuten aina. Painista voi puhua loputtomiin, ja painimatolla hän viihtyisi aamusta iltaan.

Savolaisen painiharrastus alkoi vuonna 1950 opettaja **Helge Laitimon** innostamana. Opettaja oli itse kymmenottelija ja halusi tutustuttaa lapset eri urheilumuotoihin.

– Me muun muassa suunnistimme, hiihdimme, yleisurheilimme, voimistelimme ja pelasimme pesäpalloa. Koulun alakerrassa oli painisali, jonne pääsimme painimaan.

Erityisesti hiihto ja paini olivat Savolaisen mieleen. Hän muistaa, miten kilpailut kerran osuivat päällekkäin. Se ei haitannut.

– Kävin seuratalolla puntarilla. Sitten vaihdoin vaatteet ja kävin hiihtämässä viisi kilometriä, jonka jälkeen palasin takaisin painimaan. Se tuntui aivan luonnolliselta.

Vaadin anteeksipyyntöä

Karjalan evakko Hämeessä sai tuon tuostakin kuulla pilkkaa murteestaan. Eräskin poika tapasi huudella hänelle, että mie mie mie. Savolainen antoi haukkujen mennä toisesta korvasta sisään ja toisesta ulos, mutta kun poika kävi lopulta käsiksi, Savolainen hermostui.

– Olin luokkani pienimpiä ja hän taas isokokoinen. Silti sain hänet maahan, pidin siinä selällään ja vaadin anteeksipyyntöä.

Sitä ei tullut, mutta opettaja keskeytti tilanteen ja Savolainen joutui jälki-istuntoon. Tai seisomaan, kuten siihen aikaan oli tapana. Tovi vielä kolisteltiin kilpiä, mutta parivaljakosta tuli lopulta ystäviä.

Paini oli lopulta se laji, joka viehätti eniten. Savolainen on voittanut useita Suomen mestaruuksia ja karsiutui kolmannella kierroksella Tokion vuoden 1964 olympialaisten vapaapainin sarjassa alle 70 kiloa. Hän on toiminut muun

”Saan enemmän kuin annan”

80 vuotta täyttänyt Arto Savolainen viihtyy yhä painisalilla. Voltteihin hän ei enää taivu, mutta valmennus on säännöllinen osa arkea.

Arto Savolaisen mielipuuhaa viikonloppuisin on painikisoissa käyminen.

”Sitten vaihdoin vaatteet ja kävin hiihtämässä viisi kilometriä, jonka jälkeen palasin takaisin painimaan.”

muassa painivalmentajana ja -tuomarina, Suomen Painiliiton toiminnanjohtajana, ollut mukana perustamassa Vantaan Sampoa sekä toiminut sen puheenjohtajana. Veteraanisarjoista on useampi maailmanmestaruus.

Savolaiselle painin viehätys piilee sen monipuolisuudessa ja haastavuudessa.

– Vaikka paini on kovaa urheilua, siinä on myös leikinomaisuutta. Kun painit jonkun kanssa, niin koko ajan pitää miettiä, miten voi hämätä tai yllättää tilanteissa. Olet jatkuvasti liikkuvassa maastossa, hän kuvailee.

Paini kasvattaa

Samaan aikaan paini kasvattaa, ihmisenä ja urheilijana.

– Häviöitä tulee kaikille. Se kasvattaa henkisesti vahvemmaksi. Et voi lyödä rukkasia naulaan sen takia että häviät, vaan ajattelet, että seuraavan kerran olen parempi. Vaikka et vielä silloinkaan voittaisi, niin pitkäjänteisellä työllä niin tapahtuu joskus, ja se, jolle aiemmin hävisit saattaa lopulta tulla selkä edellä vastaan.

Jo vuosikymmenten ajan valmennus on ollut tärkeä osa elämää. Yhä edelleen Savolainen on viikoittain salilla opettamassa aloittelevia painijoita. Eikä liene kisoja ainakaan pääkaupunkiseudulla, missä hän ei olisi mukana huoltamassa.

– Tämä on arvokasta työtä, mutta mitä vanhemmaksi tulen, sen enemmän koen tästä saavani kuin antavani. Sitä on vähän kuin maanviljelijä. Kylvämisen jälkeen näkee, miten työ alkaa kantaa hedelmää. Ja kun on nuorempien kanssa tekemisissä, sitä ei huomaakaan omaa ikäänsä.

Viime aikoina reistaillut olkapää on pitänyt poissa omista väännöistä, mutta Savolainen paini säännöllisesti aina viime vuoteen saakka. Nyt koronakin on rajoittanut tekemistä, mutta jalkapallo painimatolla kuuluu yhä arkeen.

– Se ehkä vähän nöyryyttää, että voltteja ei enää pysty tekemään, mies sanoo ja nauru raikaa.

”Kun on nuorempien kanssa tekemisissä, sitä ei huomaakaan omaa ikäänsä.”

Mika Rantonen toivoo, että seurat hyödyntävät Painiliiton järjestämiä koulutuksia.

Teksti **Mari Mäkinen** • Kuvat **Juha Riutta-aho**

Harjun Woima

kehittää ja pilotoi

Seura haluaa varmistaa valmennuksen tason ja jatkuvuuden koulutuksilla. Kaikkien harjoitusten sisällöt on videoitu.

Korona on mullistanut painikentän ja koko urheilumaailman tapahtumia nyt jo vuoden ajan. Kilpailut on peruttu, ja harjoitukset pyörivät kulloistenkin rajoitusten mukaan. Kesällä moni seura siirsi harjoitukset ulos, nyt lajinomaisten harjoitusten tekeminen ulkona ei luonnollisestikaan onnistu.

Myös Harjun Woimassa Jyväskylässä siirryttiin viime kesänä nurmelle harjoittelemaan, ilman kontaktia tosin. Sitä ennen pidettiin etäharjoituksia Google Meetsin välityksellä. Syksyllä tilanne oli alueella niin hyvä, että harjoitukset voitiin pitää täysin normaalisti. Nyt harjoituksia on jälleen rajoitettu.

– Onneksi talven kelit ovat olleet huikeat. Laitoimme kilpapainijoille pystyyn hiihdon kilometrikisan. Eniten hiihtänyt palkittiin. Parhaimmat hiihtivät viikossa yli 70 kilometriä.

Hiljentyneet molskit ja sen myötä vapaaksi jääneet illat valjastettiin toiminnan kehittämiseen. Nyt korona aikana on syntynyt peräti 160 harjoitusvideota, joista on hyötyä sittenkin, kun tilanne normalisoituu.

– Meillä on videoituna lähes kaikki painikoulun harjoitusten sisällöt. Kova työ siinä oli, mutta nyt sieltä löytyy kaikki, jopa pelit ja leikit.

Mika Rantonen huoltaa tytärtään Ritaa kilpailuissa.

Ei enää 60-luvun tyyliin

Pelit ja leikit ovat oleellinen osa lasten painiharrastusta. Rantonen muistuttaa, että toiminnan pitää olla erityisesti pienemmille lapsille hauskaa.

– Ei enää voi mennä menneiden vuosikymmenten treeneillä, koska lapset ovat muuttuneet ihan älyttömästi. Harjoitusten pitää olla sellaisia, että sinne halutaan tulla uudestaan ja uudestaan. Laji on äärettömän kova, ja jossakin vaiheessa harjoitukset toki kovenevat, mutta 7-vuotiaille pitää vetää heidän fyysisten ominaisuuksien ja taitojen mukaisia treenejä. .

Harjun Woima on nyt kehitellyt jo aiemmin alkanutta pilottihanketta ahkerasti. Kyseessä on Keski-Suomesta aloitettu malli, joka on tarkoitus levittää koko Suomeen.

– Pilotissa olemme kehittäneet aikuisten ja nuorten yhteistä painikoulua, joka ei ole kuntopainia. Ryhmän painijat eivät ole koskaan ennen painineet eli kyseessä on niin sanottu alkeiskurssi.

Seura on kehittänyt ryhmälle toistakymmentä erilaista harjoitustuntia. Ne kattavat yhden kauden harjoitukset.

– Ryhmässä on mukana muutama painivanhempi, jotka ovat tämän hankkeen myötä siirtyneet apuvalmentajiksi painikouluun. He ovat ensin itse tehneet treenin sunnuntaina. Kun liikkeet ja tekniikat on käyty yhdessä läpi ja harjoiteltu, niitä pystyy sen jälkeen opettamaan lapsille.

Rantonen toteaa, että tämä on hyvä tapa lisätä valmentajien määrää seurassa.

– Tällä pyritään siihen, että mukaan valmennukseen on helppo lähteä, vähän niin kuin jalkapallossa ja jääkiekossa.

Nuoret mukaan valmentamaan

Myös painijoiden pysymiseen seratoiminnassa on panostettu. 15–16 -vuotiaita otetaan ryhmiin apuvalmentajiksi.

”Onhan se ikävä homma, jos kilpailemisen loppumisen jälleen salilla käyminen jää kokonaan pois.”

– Jos se oma painiharrastus jossakin vaiheessa loppuu, jäävät he toivottavasti seuraan valmentajiksi. Onhan se ikävä homma, jos kilpailemisen loppumisen jälleen salilla käyminen jää kokonaan pois.

Viestinnän merkitys on kuluneen vuoden aikana korostunut. Tilanteet elävät ja muuttuvat, ja niistä tieto on saatava perheisiin hyvinkin nopealla aikataululla. Harjun Woimalla on käytössä myClub-toiminnanohjauspalvelu, jonka avulla voi hallinnoida läsnäoloseurantaa, järjestömaksuja, jäsenrekisteriä, tapahtumailmoittautumisia ja jäsentiedotteita.

– Sähköposteja tulee kaikille niin paljon, että viestit saattavat jäädä lukematta. Ja tällä hetkellä myös mahdollisten altistumisten ja tartuntaketjujen jäljittämisen takia läsnäoloseuranta on erityisen tärkeää.

Rantonen painottaa myös seratoimijoiden kouluttamisen merkitystä ja toivoo, että seurat hyödyntäisivät enemmän Painiliiton koulutuksia.

– Niistä saa ihan valmiita treenipohjia. Silloin esimerkiksi tuuraajan on helppo mennä vetämään harjoituksia tarvittaessa. Valmiilta videoilta voi helposti tarkistaa, jos jokin harjoitukseen osa-alue mietityttää. Esimerkiksi nallepainiohjaajakoulutuksen ja painikouluohjaajakoulutuksen käyneet voivat hyvin vetää molempia ryhmiä.

”Tällä pyritään siihen, että mukaan valmennukseen on helppo lähteä.”

DAVID

Painiliiton uusi varustetoimittaja ja virallinen yhteistyökumppani

Holmberg Brands ja Suomen Painiliitto ovat tehneet monivuotisen yhteistyösopimuksen aikuisten edustusjoukkueiden vaatettamisesta.

Urheilijat pukeutuvat arvokisoissa ja niiden matkoilla Davidin vaatteisiin. Kokonaisuuteen kuuluu edustuspaita ja -housut sekä t-paitoja, matkatakki, päähineitä ja varustekassi. Ensimmäinen kisamatka, joissa uusiin asuihin pukeudutaan, on jo Budapestissa painittava Euroopan olympiakarsintaturnaus.

Sopimus kattaa myös U23 ja U20 -ikäluokkien arvokilpailujoukkueet (EM- ja MM-kilpailut).

Davidin mallistoon voit tutustua osoitteessa: https://www.davidcollection.fi. Davidin vaatteita voit ostaa kaikista Tokmanni-tavarataloista ympäri Suomea sekä Tokmannin verkkokaupasta.

Rivi-ilmoitukset

VESTAMATIC ✆ 0400 189 152
Kalliokyläntie 710, 41800 Korpilahti

PALVELUTOIMISTO SUOKKO & HANTULA OY
Alahellantie 173, Hellanmaa ✆ 050 304 2239

AUTOHUOLTO-JANI
Topintie 6, Turenki ✆ 040 183 4796

KULJETUSLIIKE A. HAAPALUOMA
Kaijantie 2 Tervajoki ✆ 0400 663 253

OLLI RIIHIMÄKI OY
Paanatie 34, 61550 Orismala ✆ 0400 662 289

JALKINEKORJAAMO TMI MAURI KEIHÄNEN
Suupohjantie 57, 60320 Ideapark ✆ 040 5027 990

INSINÖÖRITOIMISTO TIMO AUTIO
Hölkkäpolku 1, 60800 Ilmajoki ✆ 050 369 2828

KULJETUSLIIKE EINO T. LAHTI KY
Ohrapolku 7 Turenki ✆ 0500 493 198

SÄHKÖLIIKE VIRTEK OY
Hakalantie 116, 07190 Halkia ✆ 0400 841 293

TJ-KATSASTUS
Hallaperäntie 8, Leppävesi ✆ 050 4334 245

KOIVULAN SAVUKALA ✆ 050 464 6635
Kelkkamäentie 127, 41400 Lievestuore

PIENKONEKORJAAMO A. VIRTANEN
Riihikuja 20 Koskenkorva ✆ 040 5135 587

HPN PELTI ✆ 0500 615 263
Korvenkyläntie 22, 40950 Muurame

HIRVELÄN TAIMISTO
Lehtimäentie 1034, 63640 Ritola ✆ 040 5401 117

TILI-ARLA OY
Torikatu 1, 63300 Alavus ✆ (06) 5113 164

KELLOTOHTORI VESA PIHLAJAMÄKI
Alavudentie 891, 63230 Lentilä ✆ 040 5300 063

PIHA-TUURI
Siltalantie 4, 63610 Tuuri ✆ 040 161 6666

ALAVUDEN KULJETUS OY
Tuurintie 7, 63400 Alavus ✆ 0400 668 983

CAT KARHU Ky -Katujen ja teiden puhtaanapito
Vainiontie 4 C 10, 61500 Isokyrö ✆ 0400 951 960

TAVARAKULJETUKSET HEIMO TAIPALUS OY
Sydänmaantie 929, 61170 Sääskiniemi
✆ 0500 367 792

AARO E. MÄKELÄ OY
Vanhatie 43, 64810 Vanhakylä ✆ 0500 562 681

TIORI-KULJETUS OY
Rautahatuntie 20, 00920 Helsinki ✆ 0400 937 404

VIINIKAN KONE OY www.viinikankone.fi
Lehtimäentie 801 Ähtäri ✆ 0400 616 324

KULJETUS HEINO OY
Vuokalliontie 5, 18100 Heinola ✆ 0400 895 796

ROAD MASTER L. KETTUNEN
Painipuuntie 5, 18100 Heinola ✆ 0400 156 024

RAKENNUSLIIKE TIMO SALMINEN KY
Aleksanterinkatu 15 A, Lahti ✆ 020 6401 8616

HUOLTAMO M. AHONEN KY
Siltakatu 45, Heinola ✆ 03 7152 130

DIESELPISTE HAHL
Sammontie 15, 18300 Heinola ✆ 0400 495 841

SANEERAUKSET JARI SAARI
Talvilahti 56,19210 Lusi ✆ 0400 840 872

EXLER OY
Puukemiankatu 6, 18100 Heinola ✆ 050 306 2018

HEINOLAN POLKUPYÖRÄHUOLTO
Torikatu 26, 18100 Heinola ✆ 044 2561 193

kuljetusviinikka.fi
Hauskamaantie 20, 63700 Ähtäri ✆ 0400 164 037

PAPERIMARKKINAT OY
Vääräkoskenkuja 2, 63700 Ähtäri ✆ (06) 335 1227

EK-LATTIAPINNOITE OY
Sälpäkuja 13 B, 01700 Vantaa ✆ 040 5009 178

JT-TRAILER PERÄVAUNUT
Lakeuden teräsrakenne
Puolatie 2, Hyllykallio ✆ 040 553 6438

HASSSEL OUTBOARD SERVICE
Svartbäcksbränden 14, 06880 Kärrby ✆ 0400 465 921

ISOAHON SORVAAMO
Oikotie 38, 63610 Tuuri ✆ (06) 5261 010

AKU-KEITTIÖT OY
Havuharjuntie 1, 06400 Porvoo ✆ 040 524 3156

KYRÖNMAAN TILITOIMISTO
Lukkarinmäentie 4 B 2 ✆ 044 2341 831

ESKO EKLUND
Koskenkyläntie 577, 07600 Myrskylä ✆ 041 4523 565

UUDENMAAN SANEERAUSPALVELU
Kuusistontie 4, 04420 Järvenpää ✆ 0400 400 978

INVATAKSI HANNU TERVA-AHO
Oikotie 3 a 18, 04400 Järvenpää ✆ 0400 432 849

KUPARISEN PUUTARHA
Hirviniementie 196, 14200 Turenki ✆ 045 319 8587

MAVIN AUTOMAATIOAPU
Soininkulma 26, 14200 Turenki ✆ 050 344 3914

PIHLAJAN MAATILA
Marmorintie 18, 61220 Myllysalo ✆ 040 5114 693

INSINÖÖRITOIMISTO J. KOIVUNIEMI OY
Gravanderinkatu 16, 60200 Seinäjoki ✆ 050 4629 848

LAHDEN KORJAAMO
61340 Nopankylä ✆ (06) 4228 832, 0400 165 243

PUUSEPÄNLIIKE JUSSI ALA-RÖYSKÖ
Nikkolantie 13, 60800 Ilmajoki ✆ 040 5521 253

SALAOJAURAKOINTIA ARTO YLI-KIVISTÖ
Vanhankirkonmäentie 23, 61600 Jalasjärvi
✆ 0400 666 152

PEKAN PUU JA METSÄTYÖ
Kauppilantie 1009 B, 61350 Huissi ✆ 050 3304105

ITÄ-UUDENMAAN PUURAKENNE
Turkkilantie 795, 07990 Ruotsinkylä ✆ 0400 550 519

HAUTAUSTOIMISTO MÄNTTÄRI
Kirkkokatu 4 Hamina ✆ 0400 313 288 www.manttari.fi

TMI LATTIATYÖ HANNU MIKKONEN
Naavatie 12 M, 45200 Kouvola ✆ 040 7257 518

Koneurakointi ja Kiinteistöhuolto SIMO MARTIKAINEN Oy
Virtaintie 157, 63700 Ähtäri ✆ 0400 767 213

Pekves Oy
Kannuksenkatu 42
69100 Kannus
Puh. 040 7437 451

LOUNASKAHVILA KOTOOSA
Kauppatie 3D, 66300 Jurva
040 7457 761

KUKKAKAUPPA NYSSYKKÄ
Kirkkotie 1, 63300 ALAVUS
0400 297 648
www.laurilanhautauspalvelu.fi

Autokoulu R. Snellman
Ututie 9, 48350 Kotka
Puh. **05 228 8500**
www.autokoulusnellman.fi

KÄYTTÖAUTO
www.kayttoauto.fi

Kunto Lutra
LIIKUNTASALIT, KYLPYLÄ, KUNTOSALIT
KOKOUSTILA JA EDUSTUSSAUNA
TERVETULOA ALAVUDELLE LIIKKUMAAN JA VIIHTYMÄÄN
Kautunkuja 5, 63300 Alavus
Puh. 06 - 2525 1583

LAADUN JA PALVELUN Taitavat
S & J Saarimäki Oy
AVAINSUUTARI KILPIKAIVERTAMO
Keskisen sisäänkäynti, p. 010 770 7290

Maanrakennusliike Göran Hagelberg OY
Volsintie 545, 02400 Kirkkonummi
Puh. 09 - 256 3508

Painin brändäyksessä riittää tekemistä

Painilla on erittäin kunniakkaat perinteet, jotka ulottuvat aina antiikin Kreikan olympialaisiin asti.

Ehkäpä tässä on suurin selitys siihen, miksi sekä kansallisella että kansainvälisellä tasolla on suhtauduttu aika jäykkäniskaisesti kaikenlaisiin uudistuksiin. On luotettu vanhaan maineeseen.

Voidaan aivan suoraan puhua jopa ylimielisyydestä varsinkin entisen FILA:n aikaan. Vasta uhka lentää ulos olympialaisista käynnisti uudistusprosessit, jotka ovat tosin vieläkin osittain kesken.

Lumi- ja jäälajit ovat suomalaisille tuttuja. Sekä alppi- että pohjoismaisissa karkeloissa on viimeisten vuosikymmenten aikana tehty huomattavia uudistuksia.

Murtomaapuolella on tullut esimerkiksi sprintit, parisprintit, joukkuemäet, yhdistetyn sprintit, yhdistetyn parisprintit, yhteislähdöt, startit sekä vapaalle että perinteiselle, sekaviestit jne.

Ihan konkreettisesti voi mainita 50 kilometrin hiihdon yhteislähdöllä. Reilun kolmen kilometrin lenkki kierretään 15 kertaa. Stadionalueet ovat nykyään laajoja, joten lähes koko ajan on jotain mielenkiintoista nähtävää verrattuna väliaikalähtöön. Siinähän miehet katoavat metsän siimekseen ja tulevat sieltä parin tunnin päästä takaisin.

Alppipuolella puolestaan on ohjelmaan otettu freestylen eri lajit sekä lumilautailu eri variaatioineen. Onpa olympialajina ollut jopa ski ballet. Tosin se on nyttemmin poistunut historian hämäriin.

Jääkiekkokaukalossa käytävät short track -kisat ovat tulleet täydentämään luistelun ohjelmaa.

■

Entäs sitten paini? Mitkä ovat meidän uudistuksemme? Naiset ovat tulleet mukaan olympialaisiin, mutta siinäpä ne olennaisimmat freesaukset sitten ovatkin viimeisten vuosikymmenten aikana.

Painin merkitystä olympialajina voidaan kehittää kahdesta eri näkökulmasta. Ensinnäkin, on aika hölmöä, että olympialaisiin sarjoittain valituilla 16 maailmanluokan huippu-urheilijalla on vain yksi mahdollisuus saavuttaa menestystä (vrt. uinti tai hiihto eri matkoineen). Toinen näkökulma olisi ujuttaa viiden renkaan kisojen ohjelmaan kokonaan uusia painimuotoja.

Lähdetäänpä liikkeelle tuosta ensimmäisestä vaihtoehdosta. Se olisi ehkäpä realistisempi, koska osallistujakiintiöihin ei näytä tulevan helpotusta. Järjestely ei nimittäin toisi yhtään uutta urheilijaa, valmentajaa tai tuomaria lisää olympiakylään. Tällöin mahdollisia kilpailumuotoja olisivat esim. sprintti, ”miksaus” (eka jakso vapaata ja toinen krekoa) tai vaikkapa se, että vapaassa olympiapaikan saavuttaneet painisivat seuraavana päivänä krekoa ja vastaavasti krekon miehet vapaata.

Toteuttamiskelpoisin olisi sprintti. Suora 90–120 sekunnin painiaika. Pisteestä poikki. Ei mattokomentoja. Ei passiivisuushuomautuksia. Jos kahden minuutin kohdalla ei pisteitä, ratkaistaisiin voittaja ristivyöllä. Kotimaassa lyhyt painiaika voisi pitää mukana esimerkiksi jo vähän kevyemmin harjoittelevia molskitaiteilijoita.

Meillähän on jopa tästä kokemusta. Ainakin Reijo Haaparanta Cupissa järjestettiin takavuosina sprinttiotteluita. Koska pidetään ensimmäiset SM-kisat? Esimerkiksi lauantaina perinteinen kilpailumuoto ja sunnuntaina sprintit.

Toinen tulokulma olisi sitten kokonaan uusien painimuotojen lisääminen olympialaisiin. Kaikkein toteuttamiskelpoisin olisi rantapaini.

Rantalajit ovat kovassa nosteessa ja niitä ollaan lisäämässä olympiaohjelmaan. Beach volleyhan siellä jo onkin. Se, että UWW:n puheenjohtaja Nenad Lalovic on kansainvälisen olympiakomitean hallituksessa, on tietenkin erittäin hyvä asia. Vielä parempi uutinen on, että hän vetää komiteaa, joka tarkkailee ja kehittää uusia olympialajeja.

Juuri nyt olisikin oikea aika tuoda vaikkapa rantapaini Pariisin olympialaisiin näytöslajiksi ja 2028 varsinaiseen ohjelmaan. Minulla on sellainen kutina, että tämä on täysin mahdollista Lalovicin aseman takia.

Ymmärrän toki, että joku on sitä mieltä, että nuo lisäpaikat pitäisi antaa perinteisiin painimuotoihin. Se ei kuitenkaan taida olla mahdollista. Vain eteenpäin katsovilla ja dynaamisilla lajeilla on tulevaisuutta. Kannattaa myös muistaa, että paini nykyisenkaltaisena

lajina ei ole kuin satakunta vuotta vanha. Ainut, mikä on varmaa, on muutos.

Haluan vielä erikseen mainita, että Suomessa on ainakin yksi painimies, joka on aistinut kansainvälisen olympiaurheilun suuntaukset. Pitkän linjan urheiluvaikuttaja Hannu Kiminkinen on jo viritellyt rantapainiasiaa. Tuntuu aika hassulta, että eläkeikäinen oivaltaa ensimmäisenä, mihin suuntaan ollaan menossa. Kunhan korona on taltutettu, hommaa kannattaa jatkaa entistä kovemmilla panoksilla.

■

Alussa kirjoitin siitä, että perinteikäs lajimme on tavallaan historiansa panttivanki. Nostan vielä esiin yhden asian: brändäyksen. Jos brändi tuo mieleesi vain köyhän miehen konjakin, lopeta lukemisesi tähän.

En ole huomannut mainittavampia onnistumisia tällä tuotteistamisen rahakkaalla saralla.

Sekä lajiliitollamme että yksittäisillä huippu-urheilijoillamme olisi nyt oiva paikka näyttää kyntensä.

Perinteisesti me paini-ihmiset emme ole tähän asiaan kiinnittäneet juurikaan huomiota. Olemme ajatelleet, että harjoitellaan ja sitten kilpaillaan. Kun menestystä tulee, tiedostusvälineet kiinnostuvat ja ehkäpä sponsoritkin innostuvat.

Valitettavasti nykyaikaisen huippu-urheilun markkinoinnissa tällainen ajattelu ei enää ollenkaan toimi. Itse asiassa se ei ole toiminut enää aikoihin.

Vapaaottelun huikea suosio osoittaa, että kamppailulajeilla on kyllä tilausta, kun markkinointi ja brändäys hoidetaan oikein. Rantapainiturnaus ”Hietsun Hipat” olisi oiva ensimmäisen suurturnauksen työnimi. Beach Wrestling voisi vetää puoleensa myös esimerkiksi judokoita.

Paininkin piiristä löytyy kyllä brändäyksen, markkinoinnin ja show-bisneksen osaajia. Ei muuta kuin ”Gloria” ja ”YMCA” soimaan ja toimeksi.

Väännän vielä rautalangasta. Se, että urheilija tai laji saa osakseen julkisuutta ja sen seurauksena rahaa, on vain osittain kiinni siitä, millä tasolla kansainvälisessä katsannossa ollaan. Se, että on hyvä urheilija, ei myöskään riitä nykyaika kuin alkulämpöihin. Pitää olla kiinnostava myös jollain muulla tavalla.

Olen ihan varma, että nuoret edustusurheilijat hiplaavat päivittäin puhelintaan tuntikausia. Haastankin jokaisen käyttämään esimerkiksi 15 minuuttia joka päivä itsensä brändäykseen ja stailaukseen somessa. Mikä on juuri sinulle sopiva tapa luoda itsestäsi sekä suurta yleisöä että sponsoreita kiinnostava hahmo?

Vielä yksinkertaisemmin. Mikä on somepreesensisi? Millaisena näet itsesi somessa esimerkiksi kolmen vuoden päästä? Mitkä ovat keinosi päästä tavoitteeseesi?

Esimerkiksi Rami Hietaniemellä on persoonallinen ja kiinnostava ote, kun hän brändää itseään valmentajana ja metsien miehenä somessa.

■

Kuulen jo vanhoillisten vihaisen rantapainia vastustavan murinan. Uskonpa kuitenkin, että toden tullen me kaikki paini-ihmiset olisimme aivan liekeissämme ensimmäisestä beach wrestlingin olympiamitalista.

■

Sitten on taas loppukevennyksen aika. Enpä tiedä, minkälainen painija Antti Hulkko alias Andy McCoy oli Savukosken alakoulun välituntimittelöissä. Saattoi olla sitkeäkin räkky.

Andy julkaisi tässä taannoin uuden levyn. Musiikkitoimittaja sitten sanoi, että hän ei oikein kuule yhdessäkään biisissä hitin aineksia.

Tähän Andy vastasi itsevarmaan tyyliinsä: ”Mä oon duunannu mun elämän aikana niin mont hiddii, että mä aattelin, etten tee tälle lätylle ainuttakaan.”

Jussi ”Kessi” Ketonen

Tapahtumakalenteri 2021

MAALISKUU

18–21	Euroopan OK-karsintaturnaus	Budapest HUN)
20	Eero Tapio -turnaus – TUL:n avoimet tyttöjen ja poikien mestaruuskilpailut – PERUTTU	Haukipudas (HaHe)
20	Vantaan Sammon ikäkausikilpailut – PERUTTU	Vantaa (VaSa)
20	Alavus-painit – PERUTTU	Alavus (AU)
26–28	Himberg-haastajat (U20, U17, U15)	Kuortane

HUHTIKUU

2–4	Itä-Suomen ja Uudenmaan alueleiri	Pajulahti
3	Pääsiäispainit – PERUTTU	Turku (TuTo)
16–18	Maajoukkueleiri U23, U20, U17 ja U15, tytöt	Kuortane
17	Kokko-Kalle Games	Kokkola (KoKi)
17	90v. juhlakilpailut - PERUTTU	Helsinki (HeTa)
19–25	EM-kilpailut	Varsova (POL)
24	U17 SM-kilpailut, kr	Kuortane (KuKu)

TOUKOKUU

6–9	Maailman OK-karsintaturnaus	Sofia (BUL)
7–9	Itä-Suomen ja Uudenmaan alueleiri	Pajulahti
8	Uolevi Setälän muistopainit & Tampere Female wrestling tournament	Tampere (Koovee)
8	Kultavieska Cup	Ylivieska (ViVo)
10–14	Painin yläkoululeiri	Kuortane
15–16	Koululiikuntaliiton (KLL) mestaruuskilpailut, kr	Muhos
17–23	U23 EM-kilpailut	Skopje (MKD)
21–23	Maajoukkueleiri U23, U20, U17 ja U15, tytöt	Kuortane
27–30	U15 EM-kilpailut	Burgas (BUL)

KESÄKUU

7–9	Training camp, tytöt	Kuortane
7–9	Arvokisoihin valmistava leiri, tytöt	Kuortane
12	Veikko Rantanen -turnaus	Heinola (HI)
12	Finlandia Freestyle Cup	Järvenpää (JäVo)
14–20	U17 EM-kilpailut	Samokov (BUL)
16–26	Himberg-teamin maajoukkueleiri	Kuortane
26	Ruissalopainit	Turku (TuTo)
28.6–4.7.	U20 EM-kilpailut	Dortmund (GER)

HEINÄKUU

13–16	TUL painileiri	Urheiluopisto Kisakeskus, Raasepori
15–18	Arvokisoihin valmistava leiri, tytöt	Kuortane
19–25	U17 MM-kilpailut	Budapest (HUN)
31	Kotkan Meripäivien rantapainit – ei vielä myönnetty	Kotka (KPM)

ELOKUU

1	XII Raimo "Sumo" Karlssonin kv. muistopainit – ei vielä myönnetty	Helsinki (VV)
1–7	Olympialaiset	Tokio (JPN)
16–22	U20 MM-kilpailut	Ufa (RUS)
29	XXXVIII Kalle Mäkisen painit – ei vielä myönnetty	Turku (TWM)

SYYSKUU

4	U20 ja U15 SM-kilpailut, kr	Kajaani (KaJu)
10–11	SM-kilpailut, kr	Ilmajoki (IK)
10–12	Maajoukkueleiri U23, U20, U17 ja U15, tytöt	Kuortane
11	VaSa:n ikäkausikilpailut, vp – ei vielä myönnetty	Vantaa (VaSa)
11	Tapsan painit – ei vielä myönnetty	Muhos (MuVo)
17–19	Haastajaleiri, tytöt	Kuortane
18	Lohi-painit – Suomi Cup – ei vielä myönnetty	Kotka (PopI)
18	Kemi Cup – ei vielä myönnetty	Kemi (KI)
25	Ikäkausikilpailut, vp – ei vielä myönnetty	Järvenpää (JäVo)
25	Nuorisoturnaus – ei vielä myönnetty	Ilmajoki (IK)

LOKAKUU

2	Luoman Cup – ei vielä myönnetty	Ylistaro (YKV)
2–10	MM-kilpailut	Oslo (NOR)
9	Finlandia Freestyle Cup – ei vielä myönnetty	Hyvinkää (HyPk)
15–17	Maajoukkueleiri U23, U20, U17 ja U15, tytöt (tai kv. leiri)	Kuortane
16	Vapaapainikilpailut (aluekisat) – ei vielä myönnetty	Liminka (LNM)
18–22	Himberg-teamin maajoukkueleiri	Kuortane
19–24	VMM-kilpailut	Loutraki (GRE)
23	SM-kilpailut, vp - miehet, naiset ja U15	Porvoo (PoWe)
24	U20 SM-kilpailut, vp - miehet ja naiset	Porvoo (PoWe)
30	Ikäkausikilpailut (pojat kr, tytöt vp) – ei vielä myönnetty	Jyväskylä (HWJ)
30	KankU:n ikäkausikilpailut – ei vielä myönnetty	Kankaanpää (KankU)
30	Junior Kare – ei vielä myönnetty	Kouvola (KoPa)

MARRASKUU

1–7	U23 MM-kilpailut	Belgrad (SRB)
6	Tampere Cup – ei vielä myönnetty	Tampere (Koovee, TaPs & TaVo)
12–14	Haastajaleiri, tytöt	Kuortane
13	Janakkala Open – ei vielä myönnetty	Turenki (JPI)
13	VVV Cup – ei vielä myönnetty	Vaasa (VVV)
13	Pertsan painit – ei vielä myönnetty	Sodankylä (LapinV)
19–21	Leiri	Pajulahti
19–26	World Military Wrestling Championships	Teheran (IRI)
26–28	Himberg-haastajat (U20, U17, U15)	Kuortane

JOULUKUU

4	Arvo Haavisto -turnaus (UWW)	Ilmajoki (IK)
11	U17 SM-kilpailut, vp - tytöt ja pojat	Ylivieska (ViVo)
17–19	Maajoukkueleiri U23, U20, U17 ja U15, tytöt	Kuortane
17–19	Himberg-haastajat (U20, U17, U15)	Kuortane
27–30	Leiri	Pajulahti

huollot - asennukset - varaosat
Riston Pyörähuolto
Jaakkolantie 3, 60100 Seinäjoki, p. 040 3507 793

KIINTEISTÖTUTKINTA
AMMATTITAIDOLLA JA LÄHES 20 VUODEN KOKEMUKSELLA
KOSTEUSKARTOITUKSET JA VAURIOTUTKIMUKSET
- kosteusvaurio epäily selvitykset
- asuntokaupan kuntotutkimukset
- kosteusmittaukset
- bet. lattioiden pinnoitettavuuden selvitykset
OTA YHTEYTTÄ!
KIINTEISTO@TUTKINTA.FI
P.044-2527 155
SEINÄJOKI

Özlem Pizzeria
Kauppatie 16-18
60800 Ilmajoki
p.06-4247 510

HUNTON
Luonnosta. Luonnolle.
puukuitueriste - kattoon, seiniin ja lattiaan
ERINOMAINEN LÄMMÖNVARASTOINTIKYKY | KESTÄVYYS
PARAS KAIKISSA LÄMPÖTILOISSA | YMPÄRISTÖYSTÄVÄLLISYYS
Pohjanmaan Eristepalvelu
Eristävä asennuksia
Pohjanmaan Kuitueriteollisuus Oy
Ammattimiehentie 1, 61410 YLISTARO AS.
Pasi Mäki 040 5091 942 | Kristian Mäki 0400 861 139
eristepalvelu@gmail.com | www.eristepalvelu.fi

Maaseututilit
ASIANTUNTEVAA JA NYKYAIKAISTA TALOUSHALLINTOA YRITYKSILLE JA MAATILOILLE
Pyydä tarjous!
Heikkilänkuja 3, 60800 Ilmajoki
Puh. 06 - 4246 480
toimisto@maaseututilit.com
www.maaseututilit.fi

KOTI PIZZA
Kauppatie 13, Ilmajoki
Puh.06 - 4248 220

ETELÄ-POHJANMAAN OPISTO
Laadukasta oppimista Ilmajoella!
Tutustu koulutustarjontaan nettisivuillamme
EPOPISTO.FI
Opistontie 111 60800 Ilmajoki (06) 425 6000 toimisto@epopisto.fi

LAKEUDEN NOSTOKULJETUS
Lakeuden Nostokuljetus
A.K Mäkelä Oy
Saunamäentie 156, 60760 Pojanluoma
p. 0400 - 362 361
samuli.makela@lakeudennostokuljetus.fi

Kesseli Logistics
Haapaluoma
p. 045 6311 390

EP:N KEHÄRAKENNE OY
Otvakatu 6,
60200 Seinäjoki
Puh. 040 5485 600

Tuurin Grilli Oy
Onnentie 3, 63610 Tuuri
Puh. 050-5249 935

Marin Cons Ky
p.040 - 8328 069
Ahonkyläntie 138, 61280 JOKIPII
marincons@netikka.fi

Tmi J Paulasaari
Könnintie 290, 60800 Ilmajoki
Puh. 050 5817 731

RENGASTIEN AUTOTARVIKE OY
Rengastie 28, SEINÄJOKI
Puh. 06 - 4202 800

Tili-Liisa Oy
Vaasantie 1103, 61350 HUISSI
Puh. 044 380 7659

Juupaluoman Sora Ky
Rahikkatie 773
61800 Kauhajoki
Puh. 06 - 2334 190
Harri, 0400 - 366 254
Jari, 040 - 5522 949
Petri, 0400 - 864 484

Maatalousyhtymä Ala-Fossi
Ilmajoentie 657, Ilmajoki
p. 040 7302 098

LVI-TALO KANNOSTO
Lauhamäentie 2, Jalasjärvi
Puh. (06) 4560 123
www.lvi-kannosto.fi

Hyövältin Automaalaamo ja Kolarikorjaamo
Vaasantie 519 Koskenkorva
040 5392 333

ILMAJOEN SEURAKUNTA
Kirkkotie 37
60800 Ilmajoki
ilmajoen.seurakunta@evl.fi
Puh. (06) 4240 410
Fax: (06) 4240 450

klapijussi.fi
Idänpuolentie 161, 60800 Ilmajoki
Puh. 040 7255 089

Yleislääketieteen erikoislääkäri Timo Kosonen
Kauppatie 13, 60800 Ilmajoki
Ajanvaraus 9-16 puh. 4247 420

HAHTOLAN LIHA OY
Seljäntie 61, 61550 Isokyrö
041 462 6839 / Sami
06 - 4725 132 / Toimisto

Koskenkorvan Grilli
Koskitie 3
p. 040 568 4895

TAKALADON Liha
Jokelantie 34, 49400 Hamina
Puh. 044 3664 027 www.takalato.fi

kuljetus Kujala Muuri
Katajalähteenpolku 3
48410 Kotka
Puh. 0440 585 252
www.kuljetuskm.com

K Rauta
Rakentajan paras kaveri
V. LEINO OY
KARKKILA • Yrittäjäntie 24 • P. 020 755 2500 • ma-pe 8-18, la 9-14
LÄYLIÄINEN • Parkkaajantie 4 • P. 020 755 2550 • ma-to 8-17, pe 8-18, la 9-14

DAVID

Suomen painiliiton virallinen yhteistyökumppani

TOKMANNI

DAVID urheiluvaatteet yksinmyyntioikeudella Tokmanneissa